

ĒRĢĻU NOVADA ZIŅAS

Ērgļu novada pašvaldības informatīvais izdevums Nr. 10 (83)

2013. oktobris

ĪSZIŅAS PAR NORISĒM PAŠVALDĪBĀ

Foto no Guntara Velča personīgā arhīvā

✓ **No 17. līdz 19. septembrim** Ērgļu novada domes priekšsēdētājs Guntars Velcs kopā ar Vidzemes Tūrisma asociācijas (VTA) valdes locekļiem un biedriem, kā arī jaunā projekta "Green Heritage" partneriem viesojās Ļeņingradas apgabalā un Sanktpēterburgā. Vizītes mērķis bija iepazīties ar Krievijas pieredzi vēsturisko muizū un parku attīstīšanā tūrisma mērķiem, piedalīties konferencē „Vēsturisko parku un dārzu rekreācijas potenciāls”, kā arī apmeklēt vairākus muzejus, kuri ietilpst Ļeņingradas apgabala muzeju apvienībā. Ar šo organizāciju kā projekta "Green Heritage" partneri VTA ir izveidojušas labas partnerattiecības un vizītes laikā tika pārrunātas tālākās sadarbības iespējas. Kā viena no sadarbības formām plānota muzeju, arī mūsu novada, sadarbība un pieredzes apmaiņa.

Foto: Ilze Daugiallo

✓ **21. septembrī** ar iecerēm un bagātīgu iniciatīvu darbu uzsāka SIA „Dzējigs” veikals. Tās ir bijušā veikala „Vējkalns” telpas. Mainījies īpašnieks un aiz letes rosās pati jaunā uzņēmuma īpašniece Inga Priedīte. Uzņēmēja neslēpj, ka, sākot dokumentu kārtosānu, saskārusies ar daudziem neskaidriem jautājumiem. Un tad palīdzēt tiem konsultantiem gan no iestāžu, gan uzņēmēju puses, kas dalījušies zināšanās un pieredzē. Inga ir viena no jaunajiem uzņēmējiem, kura darbību uzsākusī LHZB projekta „Atbalsts pašnodarbinātības un uzņēmējdarbības uzsākšanai” ietvaros. Veikalā pircēji varēs iegādāties pārtikas un pirmās nepieciešamības saimniecības preces.

Iedzīvotāju zināšanai:

Veikala adrese: Grota iela 3-1, Ērgļi

Darba laiks: pirmdienās, otrdienās, trešdienās, ceturtdienās – no plkst. 8.00 līdz 20.00.

Piektdienās, sestdienās no plkst. 8.00 līdz 22.00

Svētdienās -- no plkst. 9.00 līdz 18.00

Lai arī gaidīti jaunajā veikalā!

Zupas virtuvē

Mūsdienu sabiedrībā ir notikušas lielas pārmaiņas. Daļa cilvēku nespēj pilnībā nodrošināt sev un saviem bērniem iztiku. Tāpēc labdarības iestādes iekārto zupas virtuves, lai šie cilvēki varētu saņemt siltu ēdienu. Protams, sabiedrība neviennozīmīgi vērtē zupas virtuves klientu loku. Daudzi no viņiem paši vainojami pie tā, ka nonākuši šādā situācijā. Bet, domāju, šī zupas šķīvja dēļ mēs nevienam negribētu iejusties viņu „ādā”.

Pirms dažiem gadiem „Svētā Jāņa palīdzības biedrība” arī Ērgļos atvēra zupas virtuvi. No pašas pirmās dienas par pavāri tajā strādā Amēlija Vaišļa – saimniece, kas prot izvairīt visdažādākās ļoti garšīgas zupas. Kā jau labdarības organizācija, „Svētā Jāņa palīdzības biedrība” uztur zupas virtuves no savāktajiem ziedojumiem un no projekta iegūtajiem līdzekļiem. Dažreiz ar līdzekļiem ir *knapi*. Tāpēc Amēlija ļoti priecājas, ja ir cilvēki, kas ziedo virtuvei produktus.

Tā šogad desmit maisus kartupeļu virtuvei ziedoja Cepļišu ģimene – zemnieku saimniecības „Vecceplī” īpašnieki. Ērgļos ir daudz atsaucīgu cilvēku, kuri savu dārzeņu ražu, pagrabu krājumus, burciņas sagatavotos salātus uzdāvina zupas virtuvei. Gatavojot savai ģimenei ziemas krājumus, par zupas virtuvi atceras – daktera Krastiņa, dakteres Braķes un dakteres Sprancmanes ģimenes, Poriete Vija, Strazdiņa Ilze, Stalidzāne Guna, Zalpētere Mārīte, Grīva Aina, Lapiņa Genoveva. Liels paldies viņiem par atsaucību! Un, protams, pati Amēlija, lai ēdiens būtu garšīgs, daudz ziedo no sava dārza un pagrabā.

Es domāju, ka šī zupa ir liels atspaidis īpaši ģimenēm ar bērniem. Tāpēc paliksim atsaucīgi arī turpmāk! Varbūt kādam dārzā ir izaugusi laba kāpostu raža? Būsim pateicīgi!

Ērgļu novada pašvaldības
Sociālā dienesta vadītāja **Māra Briede**

„Jo tālāk ej, jo vairāk ceļu meklē!”

(Ludis Bērziņš)

19. septembrī Rīgas Valsts 2. ģimnāzijā Starptautiskā Luda Bērziņa pedagogu radošā darba konkursa noslēgumā Laureāta nosaukumu un Goda rakstu saņēma Zinta Saulīte, Braku muzeja vadītāja, un Madlienas vidusskolas latviešu valodas un literatūras skolotāja.

Izcilā folklorista, pedagoga, mācītāja, valodnieka, tulkojāja, dzejnieka, sabiedriskā darbinieka, profesora Luda Bērziņa (1870–1965) vārdā nosaukto starptautisko pedagogu radošā darba konkursu 1994. gadā iedibināja un sponsorē pasaulē pazīstamais latviešu ķirurgs, Jēlas universitātes profesors, Luda Bērziņa mazdēls Kristaps Kegģi (ASV). Konkursa mērķis ir rosināt inteliģenci latviskās identitātes apzināšanai un saglabāšanai, latviešu valodas kopšanai, tautas garīgo vērtību sargāšanai, kā arī atbalstīt pētniecisko darbu kultūrvēsturē, folkloristikā, literatūrzinātnē, novadpētniecībā un vadinībā.

19 gadu laikā konkursam iesūtīti 1415 autoru 1623 darbi, kompetenta starptautiska žūrija (Kanāda, ASV, Austrālija, Anglija, Latvija) Laureāta goda nosaukumu piešķirusi 518 autoriem.

No Madonas reģiona Laureāta nosaukumu un Atzinības rakstu ir saņēmusi Maruta Biķite, Ērgļu vidusskolas bibliotekāre (1994), Linda Šmite, Liepkalnes pamatskolas latviešu valodas un literatūras skolotāja (1996), Ingrida Gailīte, Jāņa Norviļa Madonas mūzikas skolas direktora vietniece mācību darbā (2006), bet 2013. gadā konkursa Atzinības balva piešķirta Vandai Maderniecei, Madonas Valsts ģimnāzijas direktorei, par mērķtiecīgu iesaistīšanos Latvijas Valsts ģimnāziju satura mūsdienīgošanā un jaunu izglītības programmu izstrādē un Zintai Saulītei Goda raksts par aktīvu devumu izglītības attīstības veicināšanā un Latvijas kultūrvēstures apzināšanā.

Zintu Saulīti konkursam izvirzīja vairākkārtēja šī konkursa laureāte, latviešu valodas un literatūras skolotāja Mirdza Lībiete. Tika izvērtētas divas Zintas Saulītes sakārtotās grāmatas: „Blaumanis mācīja labu vien” (2011) un „Blaumaņu dzimtas līkloči” (2012). „Rakstītais vārds dzīvo ilgāk un, grāmatā apkopots, ceļo pie lasītāja neierobežotā laikā,” saka Mirdza Lībiete. „Abas šīs grāmatas ir vērtīgs papildmaterāls literatūras skolotājam.”

Pasniedzot apbalvojumu, konkursa projekta vadītāja Anna Šmite norādīja, ka grāmatā „Blaumanis mācīja labu vien”, kur blakus Rūdolfam Blaumanim veltītajiem dažādu autoru dzejoļiem ir publicētas skolotāju esejas par rakstnieku, ir izlasāma savdabīga pedagoga pieredze, runājot literatūras stundās par R. Blaumaņa personību un analizējot viņa daiļradi, grāmata „Blaumaņu dzimtas līkloči” ir lielisks palīgs skolotājiem, lai mācītu skolēniem, kā vienā dzimtā notikušais atklāj Latvijas vēsturi dažādos laikposmos, bet

No kreisās: Valdis Jēkabsons, Rīgas Valsts 2. ģimnāzijas direktors, Ilona Care, Rīgas Valsts 2. ģimnāzijas direktora vietniece interešu izglītības darbā, skolotāja Mirdza Lībiete, konkursa projekta vadītāja Anita Šmite, Braku muzeja vadītāja Zinta Saulīte, prāvests Klāvs Bērziņš.

grāmatā ievietotie R. Blaumaņa literārās prēmijas konkursa skolēnu darbi ir patīams gandarījums jaunajiem autoriem par paveikto. Domrakstu konkursu organizēšana skolēniem ir svētīgs darbs jaunatnes iesaistīšanā latviešu tautas kultūrvēsturiskā mantojuma apzināšanā un saglabāšanā.

Starptautiskā Luda Bērziņa pedagogu radošo darbu konkursa noslēguma dalībniekus sveica prāvests Klāvs Bērziņš, Luda Bērziņa brāļa mazdēls, Ina Druviete, Saeimas Izglītības, kultūras un zinātnes komisijas priekšsēdētāja. Konkursa laureātus godināja Rīgas Valsts 2. ģimnāzijas jauktais koris un simfoniskais orķestris šī gada Lielās balvas ieguvēja, kordiriģenta un skolotāja Edgara Vītola un Īpašās balvas laureāta, Latvijas Dziesmu un deju svētku virsdiriģenta, Rīgas 6. vidusskolas direktora Harija Bārdziņa vadībā.

Luda Bērziņa teiktais, ka „mūsu nākotnes galvenā ķīla ir mūsu tautas pozitīvās īpašības un dzīves uzdevums ir darīt visu iespējamo, lai šīs īpašības saglabātu tautas nākotnei,” ir patīams atgādinājums ikvienam, kam darba ikdiena ir saistīta ar skolu, gan skolotājam mācot, gan skolēnam mācoties.

Teksts un foto:
Mārīte Breikša

Pieredzes apmaiņas vizīte - jaunā skola Kulēnā, Francijā

Septembra otrajā pusē piedalījās bijušā Madonas rajona pašvaldību pieredzes apmaiņas braucienā uz Kulēnu- sadarbības partneru municipalitāti Francijā. Viesojoties pašvaldības uzņēmumos un iestādēs, centos vilkt paralēles ar līdzīgo abu valstu pašvaldībās. Sevišķi mani interesēja izglītības iestādes un viesošāns jaunajā skolā bija laba pieredze, kā attīstīt mūsdienu izglītību.

Kulēnas jaunuzceltā skola apvieno pirmsskolas izglītību un sākumskolu. Tajā mācās 350 bērni - pirmsskolas vai bērnudārzā 160, tai skaitā *silītes* grupā no 2 gadu vecuma - 20 bērni, pārējie līdz 11 gadu vecumam sākumskolā. Jaunā skola uzcelta piecdesmitajos gados celtās skolas ēkas vietā. Tā sāka celt 2008. gadā. Kopējās izmaksas 12 miljoni EUR, no kuriem 4 miljoni eiro pašvaldības budžeta līdzekļi, pārējie – reģionālais un Eiropas finansējums.

Pirmie iespaidi par jauno ēku - gaisma, plašums, komforts. Apdarē dominē koks, betons un stikls - videi draudzīgi materiāli. Arī skolas tehniskā ekspluatācija ir balstīta uz energoefektivitāti un ērtu lietošanu. Tehniskie mezgli un ventilācijas caurules, kas nodrošina rekuperāciju - ieplūstošā gaisa uzsildīšanu ar izplūstošo gaisu, nav noslēpti aiz režģīša plāksnēm. Par spīti tam, nerodas industriālās vides iespaids, jo telpās izmantotas gaišas krāsas, moderni apgaismes ķermeņi un koši mēbeļu akcenti. Stikloto klases sienu iespējams atvērt, lai stundu vai nodarbību varētu turpināt plašajā iekšpagalmā. Šobrīd Francijā ir tikai divas šāda veida skolas, un ar vienu no tām lepojas Kulēnas pašvaldība.

Man bija tas gods pavadīt dienu skolā, vērojot ikdienas darbu. Stundās un nodarbībās valda brīva atmosfēra. Pirmsskolas un

sākumskolas klasēs bērni darbojas grupās, veicot dažādus uzdevumus. Ir iespēja izmantot aktivitāšu zonas - atpūsties spēļu stūrī, sēdēt uz paklāja un rotaļāties vai plauktā izvēlēties grāmatu un vienatnē palasīt. Līdzīgi kā pie mums bērnudārza grupā strādā audzinātāja un audzinātājas palīgs, sākumskolas klasēs skolotājs sadarbojas ar pedagoga palīgu, lai palīdzētu bērniem, kam mācības padodas grūtāk. Jo mazāki bērni, jo vairāk iespēju tiek radītas nodarbību dažādošanai, lai motivētu ikvienu iesaistīties un strādāt atbilstoši spējam. Sākumskolas vecākajās klasēs redzēju arī tradicionālu stundu, kurā skolēni sēdēja kārtīgās rindās un klausījās skolotājas stāstījumā.

Vērotais apliecina – izglītības darba organizēšanā mēs savā novadā un mūsu sadarbības partneri tālajā Kulēnā ejam un meklējam līdzīgus ceļus – veidot labvēlīgus apstākļus ikkatra skolēna attīstībai. Materiālie apstākļi mums ir pavisam citi, taču arī mēs spējam radīt

mūsdienu mācību vidi, kurā skolēns saņem skolotāja atbalstu individuālo spēju attīstībai un personības izaugsmei stundās, projektos un interešu izglītībā. Sevišķi varam lepoties ar savu interešu izglītību, jo skolēni var gan dejot, gan dziedāt, gan sportot, nemaksājot par to, kamēr Kulēnā pulciņu nodarbības ir par maksu. Varam lepoties ar skolēnu mācību sasniegumiem un viņu iniciatīvu un radošumu projektos un pasākumos. Ir vērts mērot tālus ceļus, lai gūtu pozitīvu apliecinājumu darbam savās mājās.

Teksts un foto:
Ērgļu vidusskolas direktore **Inese Šaudiņa**

ĒRĢĻU NOVADA PAŠVALDĪBAS DOMĒ

Pārskats par 2013.gada septembra domes sēdē lemtu

✓Dome pieņēma zināšanai Ērģļu pagasta SIA „ŪDAS” valdes locekļa Daīņa Dauguļa informāciju par uzņēmuma gatavību apkures sezonai, paskaidrojums par finansiālo stāvokli, par paveikto parādu piedziņu un izteica priekšlikumu SIA „ŪDAS” meklēt dažādas parādu piedziņas formas un izskatīt iespēju parādniekiem ļaut samaksāt pamatparāda summu par saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem, neiekasējot kavējuma naudu.

✓Izskatot Ērģļu novada pašvaldībā 05.08.2013. saņemto Izglītības un zinātnes ministrijas vēstuli „Par profesionālās izglītības iestāžu turpmāko attīstību”, kurā ministrija lūdz pašvaldību izteikt viedokli par tās teritorijā esošās profesionālās izglītības iestādes turpmāku attīstību, izanalizējot faktisko situāciju Ērģļu novada izglītības iestādēs un viedokļu apmaiņu, tiekoties izglītības iestāžu speciālistiem, domes deputātiem, iepazīstoties ar Ērģļu profesionālās vidusskolas attīstības un investīciju stratēģiju 2010.-2015. gadam, ko pašvaldība pieņēmusi zināšanai kā iespējamo Ērģļu profesionālās vidusskolas pozitīvas attīstības scenāriju, iepazīstoties ar Izglītības un zinātnes ministrijas izstrādāto ziņojumu ”Par Izglītības un zinātnes ministrijas padoībā esošo profesionālās izglītības iestāžu pārņemšanu pašvaldību padoībā”, kā arī Vidzemes plānošanas reģiona viedokli par skolu pārņemšanu pašvaldību padoībā, dome izteica viedokli:

profesionālajā izglītībā ir jāsaņem valsts budžeta finansējums un tai ir jābūt valsts funkcijai, jo no pašvaldību skatu punkta ir neiespējami sekot valsts darba tirgus pieprasījuma kopainai un attiecīgi reaģēt; pašvaldība pieņēmusi zināšanai Ērģļu profesionālās vidusskolas attīstības un investīciju stratēģiju 2010.-2015. gadam kā iespējamo skolas pozitīvas attīstības scenāriju; reāla nepieciešamība pārņemt Ērģļu profesionālo vidusskolu un tās īpašumus 2016. gadā varētu rasties sakarā ar izglītojamo skaita pieaugumu gan Ērģļu vidusskolā, gan profesionālajā vidusskolā, jo tikai tādā gadījumā būtu iespējams plānot racionālu telpu izmantošanu un to optimālu piepildījumu, kā obligāts nosacījums skolas pārņemšanai ir garantēta iespēja piekļūt ES fondu (jeb citiem) finansējumam mācību telpu uzlabošanai atbilstoši mūsdienu prasībām.

✓Pieņēma saistošo noteikumu Nr.5 ”Grozījumi Ērģļu novada pašvaldības 2013. gada 24. janvāra saistošajos noteikumos Nr.1 „Par Ērģļu novada pašvaldības budžetu 2013. gadam””projektu. Ērģļu novada pašvaldības pamatbudžeta ieņēmumus palielināja par LVL 25 225, nesadalītos līdzekļus samazināja par LVL 2 153 un izdevumus palielināja par LVL 27 378, speciālajā budžetā ieņēmumus un izdevumus palielināja par LVL 4 339.

Saistošie noteikumi publicēti pašvaldības mājaslapā internetā un ir pieejami Ērģļu novada pašvaldības domē, novada pagastu pārvaldēs.

✓Ievēlēja Ērģļu novada vēlēšanu komisijas locekļus - Inesi Zlaugotni, Ritu Ozolu, Aivi Masaļski, Sandru Konovalovu, Ilzi Daugiallo, Māri Grīnbergu, Ilzi Ozolu.

✓Nolēma apvienot Ērģļu novada pašvaldībai piekritīgās zemes “Liepkalnes kapi” ar kadastra Nr.70920030144 un “Irbenāji” ar kadastra Nr.70920030117, kas atrodas Ērģļu novada Sausnējas pagastā, vienā zemes vienībā ar nosaukumu “Liepkalnes kapi” un kadastra apzīmējumu 70920030144 un noteikt to kā Ērģļu novada pašvaldībai piekritīgo zemi, precizējot platību uz 12,31 ha.

✓Izskatot personīgu iesniegumu, nolēma atsavināt Ērģļu novada pašvaldības nekustamo īpašumu, kas atrodas Lauksaimniecības ielā 1, Ērģļos, Ērģļu pagastā, Ērģļu novadā, kadastra Nr. 70540080295, platība 0,12 ha, pēc nekustamā īpašuma reģistrēšanas zemesgrāmatā.

✓Izvērtējot priekšlikumu par divu koku – tūju, kas aug Ērģļu novada pašvaldības nekustamajā īpašumā Rīgas ielā 10, Ērģļos, pie ieejas pašvaldības ēkā, nociršanu un nepieciešamību rīkot publisko apspriešanu par koku nociršanu, dome nolēma atlikt lēmuma pieņemšanu par publiskās apspriešanas rīkošanu līdz teritorijas labiekārtošanas projekta izstrādei, veicot koku apakšējo zaru apzāģēšanu un koku augstuma korekciju.

✓Izskatot Ērģļu novada pašvaldības pirmsskolas izglītības iestādes „Pienenīte” vadītājas Ilonas Cielavas iesniegumu par pirmsskolas izglītības iestādes „Pienenīte” bērnu ēdināšanas izmaksām, lai nodrošinātu pirmsskolas izglītības iestādes „Pienenīte” izglītojamo trīsreizēju ēdināšanu atbilstoši Ministru kabineta 2012. gada 13. marta noteikumu Nr.172 „Uztura normas pirmsskolas izglītības programmas īstenojošo izglītības iestāžu izglītojamiem” prasībām, kā arī ņemot vērā pārtikas produktu cenas, dome noteica ar 2014. gada 2. janvāri Ērģļu novada pašvaldības pirmsskolas izglītības iestādē „Pienenīte” viena izglītojamā ēdināšanas maksu dienā 1,30 EUR apmērā.

✓Izvērtējot biedrības „Ērģļu skati” valdes locekļa Mārča Feldberga iesniegumu, biedrības realizējamā projekta „Laivu noma Ērģļos” mērķus, dome nolēma atbalstīt finansiāli projekta „Laivu noma Ērģļos” realizāciju, piešķirot pašvaldības līdzfinansējumu Ls 200,00 apmērā no pašvaldības budžeta līdzekļiem.

✓Saskaņā ar Vidzemes tūrisma asociācijas deleģējumu projekta CHARTS programmas aktivitāšu ietvaros deputāti apstiprināja domes priekšsēdētāja Guntara Velča komandējumu uz Kipru laikā no š.g.23. oktobra līdz 27.oktobrim dalībai seminārā ”Marketinga stratēģijas izstrādāšana, ņemot vērā klimata pārmaiņas, intelektuālo un fizisko pieejamību un efektīvu partnerību”. Projekts tiek īstenots ar Eiropas Reģionālās attīstības fonda finansējumu.

✓Pieņēma 28 lēmumus par nekustamā īpašuma nodokļa nokavēto maksājumu piedziņu bezstrīdā kārtībā par kopējo summu Ls 13073,57 apmērā, lēmumi iesniegti izpildei zvērinātam tiesu izpildītājam.

Informāciju sagatavoja pašvaldības sekretāre
A. Rozenberga

DARBU TURPINA PSIHOLOGS

Ērģļu novadā darbu turpina psihologs, konsultējot gan Ērģļu novada iedzīvotājus, gan Ērģļu vidusskolas, gan Jāņa Zālīša Sausnējas pamatskolas, gan ģimenes atbalsta centra „Zīļuks” skolēnus, viņu vecākus un skolotājus.

Ar prieku un lepmumu varu teikt, ka arī es esmu beigusi Ērģļu vidusskolu. Ilgu laiku esmu meklējusi savu dzīves un profesionālo ceļu. Bakalaura grādu psiholoģijā esmu ieguvusi Latvijas Universitātē, Pedagoģijas un psiholoģijas fakultātē 2007. gadā. Maģistra grādu Uzņēmumu vadībā ieguvu Latvijas Universitātē 2010. gadā. Šobrīd turpinu profesionāli sevi pilnveidot Daugavpils Universitātē, iegūstot maģistra grādu psiholoģijā.

Daudzi laužas prom no laukiem, tomēr mani ilgēji lielpilsētā pavadītie gadi nesaistīja. Man patīk dzīvot Ērģļos, gribu, lai mans bērns aug, skolojas un pilnveidojas šeit, jo Ērģļos pieejama veselīga un attīstoša vide. Pagriezienu manā dzīvē radīja iespēja piedalīties projektā “Atbalsts jauniešu sociālās atstumtības mazināšanai Ērģļu novada izglītības iestādēs”, kurā veicu pedagoga palīga pienākumus. Tā bija neatsverama pieredze un jaunu atklājumu gūšana, kas man ir devušas stingru pamatu esošo darba pienākumu veikšanai un studijām.

Gaidīšu jūs Ērģļos, Rīgas ielā 10, uz konsultācijām (pēc iepriekšēja pieraksta):

ceturtdienās no 8.30 līdz 17.00 un no 17.00 līdz 20.00. Individuālas konsultācijas pēc iepriekšēja pieraksta. Vecāku sapulces, semināri piektdienās no 8.30 līdz 16.00.

Lai jums visiem skaists un gaišs domām pildīts šis rudens!

Indra Diča

PII “Pienenīte” zinas Rudens pasākumi

Jaunais mācību gads ir iesācies neparasti pirmsskolas izglītības iestādē „Pienenīte”. Ir notikuši divi pasākumi, kas bija kā izmēģinājums, kā pārbaudījums, vai mums tas der. Un izdevās! Mums ļoti patika!

26. septembrī pirmsskolas izglītības iestādē „Pienenīte” pagalmā rīkojām „Auto, moto, velo” šovu. Bērni no mājām nesa, veda dažādus savus transportlīdzekļus. No spēļu mašīnītēm, traktoriņiem veidojām mazo izstādi, bet no riteņiem un citiem transportlīdzekļiem veidojām lielo izstādi. Ar kādiem tik transportiem mēs nebraucam uz „Pienenīti” - mazās mašīnas, trīsriteņi, divriteņi, skrejriteņi, kvadricikli un varbūt kāds vēl netika nosaukts! Sākumā bija neliela izrādīte, kur zaķis, vāvere un pūce izskaidroja, cik svarīgi zināt ir ceļu satiksmes noteikumus. Policists A. Milnis pastāstīja un parādīja filmiņu par drošību uz ceļa. Kad bērni bija iepazīlušies ar ceļu satiksmes noteikumiem, policists katrai grupiņai izsniedza diplomu par noklausīto kursu. Un tikai tad visi devās laukā, kur varēja pataustīt, iesēsties un nofotografēties pie policijas mašīnas. Taču tur mūs gaidīja vēl kāds pārsteigums – pirmsskolas izglītības pagalmā bija sabraukuši daudz dažādu moču. Tē nu paldies jāsaka S. Leitānam, A. Leitānam, E. Saleniekam, T. Bērziņai, V.Grahoļskim, L. Ceplītim, S. Ceplītei, D. Ceplītim un M. Užānam. Ciemiņu bija tiešām daudz un jautājumu arī! Paldies viesiem par atbildēm un varbūt tik pašsaprotamiem jautājumiem par mocīšiem, par tā izskatu un uzbūvi, skaņu, par interesanto apģērbu. Pasākuma beigās arī mēs pavizinājāmies ar saviem transportlīdzekļiem, bet skolotājas izmēģināja, kā iet kvadricikli.

1. oktobrī pirmsskolas izglītības iestādē „Pienenīte” notika Miķeļdienas tirdziņš. Bērniem bija uzdevums mājās nopelnīt naudiņu, izdarot kādu labu darbu, bet vecākiem kopā ar bērniem uztaisīt kādu gardumiņu, ko pārdot. Paldies vecākiem par ieguldīto darbu, jo kārumu bija daudz un ļoti gardi! Pagalmā smaržoja pēc īsta tirdziņa – pīrāgi, rudens ogas, ābolu sulas, vafelītes, siltas desiņas un daudz, daudz citu gardumu. Lielu un mazi tirgojās, kā nu mācēja. Kāds cītīgi skaitīja līdzī, kāds visu laiku gribēja izdod savu mazo saujiņu santīmiņu, kādam atkal likās, ka tiek iedota precīza naudiņa. Labi, ka mūsu mīļās audzītes un māmiņas palīdzēja tikt galā ar šo grūto uzdevumu. Interesanti bija novērot, ka daži bērni ļoti vēlējas sapirkt dažādus labumus, bet daži nepirka neko, jo tā bija viņu pirmā nopelnītā naudiņa – jātaupa! Kad pasākums bija beidzies, pavārite Līga pusdienās visus cienāja ar zupu, kas tika vārīta uz ugunsкура. Šai zupai bija pavisam cita garša!

Tikpat krāsainu, kā esam mēs „Pienenīte”, vēlām arī jums šo rudeni izbaudīt, izgaršot, izsmaržot, izjust!

Metodiķes **Evitas Lielupes** teksts un foto

SIA LLKC Madonas nodaļas rīkotais pieredzes apmaiņas seminārs aitkopībā z/s „Vecceplis”

SIA “LLKC” Madonas nodaļa rīkoja izglītojošu semināru par netradicionālo dzīvnieku audzēšanu (aitkopību). 26. septembrī interesenti par aitkopību apguva teoriju un paplašināja savas zināšanas Madonas konsultāciju biroja semināru zālē, bet 27. septembrī zemnieku saimniecības “Vecceplis” īpašniece Amanda Ceplīte deva savu piekrišanu un svētību jaunajiem - uzņemt savā saimniecībā aitkopības interesentus uz pieredzes apmaiņu un praktiskajām nodarbībām. Seminārā piedalījās 25 aitkopības interesenti no Madonas reģiona pagastiem un Krustpils novada.

Par Latvijā audzētajām aitām šķirnēm, to raksturojumu, aitū ganāmpulka veidošanas nosacījumiem, ģenētiku, pārraudzības uzsākšanu ganāmpulkā, par aitū turēšanas īpatnībām, ēdināšanu un selekcijas darbu pastāstīja lektore - lauksaimniecības zinātnieci doktore, profesore, selekcijas darba speciāliste, konsultante un Latvijas Aitu audzētāju asociācijas eksperte Genovefa Norvele.

Pēc Genovefas Norveles sniegtajiem datiem - Ērģļu novadā tur 1449 aitas, no kurām 494 “Latvijas tumšgalves” šķirnes aitas tiek turētas z/s Vecceplis un ap 400 Vācijas “Merino” šķirnes aitas SIA “3D DEVELOPMENT”. Madonas novada lauku saimniecībās ir 2779 aitas, Cēsaines novadā 515 aitas. Profesore Genovefa Norvele norādīja: lai aitkopība atmaksātos, tad ir jātur daudz aitū. Redzot, cik Latvijā ir aizaugušu lauku, ko varētu noganīt, šai nozarei pievērsās arvien vairāk.

Saimniecības eksperte Astrīda Ūdre iepazīstināja ar aitū ganāmpulka pārraudzības darba rādītājiem. Uzteica īpašnieces Amandas Ceplītes lielo darba ieguldījumu aitū šķirnes izkopšanā. Novēlēja Amandai stipru veselību un jaunajiem turpināt čakli iesāktu darbu.

Ar savu saimniecību un pirmsākumiem, tās darbības un attīstības virzieniem, aitū audzēšanu, barības bāzi, ēdināšanu iepazīstināja z/s “Vecceplis” īpašnieces Amandas Ceplītes dēls Lauris. Jau no pašiem pirmsākumiem ir turētas aitas. Saimniecība ir bioloģiski sertificēta, lopbarību audzē un sagatavo paši. Saimniecībā vēl bez aitām ir slaucamās govīs un gaļas liellopi. Saimnieces mīlulji -- truši.

Lauris iepazīstināja ar “Ruģēnu” fermu, kur vienā korpusā tiek turētas aitas. Šeit profesore Genovefa Norvele bija trešo reizi - pirmo reizi pirms 30 gadiem, kad sovhozam „Ērģļi” pastāvēja aitū ferma, brauca skatīties kūti, jo bija iecerēts tādas būvēt arī Latgales pusē. Otro reizi, kad z/s „Vecceplis” tika piešķirts “Latvijas tumšgalves” šķirnes aitū audzētavas statuss. Profesore priecājās

No kreisās: Genovefa Norvele, Astrīda Ūdre, Sigita un Lauris Ceplīši.

par to, ka šo fermu savā īpašumā ir ieguvuši un saveduši kārtībā saimnieki, kas nodarbojas ar aitkopību, jo pa šiem gadiem daudz kas ir mainījies. Daudz līdzekļu vēl būs jāiegulda modernizēšanā un ūdens apgādes sistēmas sakārtošanā. Profesore Genovefa Norvele, zemnieku saimniecības eksperte Astrīda Ūdre un saimnieks Lauris Ceplītis dalījās praktiskajās zināšanās. Vērtēja aitū ganāmpulku, kā izvēlēties labu teķi, svēra, noteica vecumu, grieza nagus. Pastāstīja, kādām prasībām jāatbilst telpai, kur turēt aitas. Ganībās tika apskatīts un izvērtēts jauno aitū ganāmpulks. Daudz labu, noderīgu padomu sniedza profesore gan saimniekiem, gan pārējiem interesentiem. Šādi izglītojošie semināri ir vērtīgi zināšanu papildināšanai.

Pēc praktiskajām nodarbībām seminārā pie kafijas tases norisinājās diskusijas, kur dalībnieki dalījās ar saimniekošanas pieredzi savās saimniecībās. Patīkami, ka semināra tēma saistīja arī jauniešus ne tikai no tālienes, bet arī vietējos no Jumurdas pagasta.

Paldies par atsaucību un darbu, ko tik īsā laikā paveica Ceplīšu ģimene ar savu palīgu komandu. Sagatavotajām apsilāmajām telpām varējām paslēpties no sliktajiem laika apstākļiem, atpūsties un raisīt sarunas. Novēlu, lai veicas, izdodas iecerētais, un pats galvenais - stipru veselību un darba sparū.

Ērģļu novada lauku attīstības konsultantes
Diāna Suščenko teksts un foto

Redakcijas sleja

Tēraudasais pelēkais

Un atkal jau lapas sāk gailēt visās krāsās – no pelēkzaļās līdz ugunssarkanajai. Sārtās vīnstīgas itin kā pārņēmušas māju sienas un logos zibina savas visgarās un visur esošās rokas. Rudens krāsainā daba burtiski ievēl mūs neparastā un citā pasaulē, kur viss šķiet itin kā sastindzis. Tikai uzpūšot pa kādai salthai vēja pūsmi, attopamies, ka neesam pasaku valstībā, kur laiks apstāties, bet gan skarbahā realitātē, kura steidzina mūs meklēt siltu patvērumu no dabas raupjās neizbēgamības.

Jau pagājis pirmais mēnesis skolā, kurš piepildīts ar interesantiem notikumiem – pie mums Ērgļu vidusskolā ciemojās kāda pazīstama dzejniece, ar lielu un interesantu pasākumu vidusskolas saimē tika iesvētīta desmitā klase, Olimpiskajā dienā savus un komandas spēkus varēja pārbaudīt ikviens. Divpadsmitās klases abiturienti varēja iemēģināt, kā tas ir - būt par skolotājiem, kā arī Ērgļu vidusskolā ir ievēlēta jaunā Skolēnu dome – tas un vēl daudzi koši notikumi kā svilstošās kļavu lapu kaudzes ir pārklājuši mūsu rudenīgi pelēcīgo ikdienu. Dārgais lasītāj, ceru, ka Tev patīks uzzināt, ko jaunu, kad lasīsi par šiem notikumiem „Skolu Ziņās”.

Lietus mākoņi šad un tad drūmi savelkas pār mums skumjajās un metāliskās nokrāsas debesīs, kuras vairs nesniedz siltumu pat tad, kad saule parādās, lai izklīdinātu pelēcību. Mēs tveram pēc siltajiem mēteljiem un lietussargiem, ieaujam kājas rudens apavos un ar acs kaktiņu vērojam, vai esam apmānījuši dabu ar saviem atjautīgajiem risinājumiem pret tās untumiem. Tomēr daba turpina savu ciklu uz priekšu – to jūt ikviens, kurš norobežojies no visiem pat visbiežākajā mētelī. Atkal dzērvju kāsis pārlaižas pāri, pēc sevis pametot smeldzīgu tukšuma un ilgū atskaņu. Mīgla nesātīgums apriņķi ikvienu priekšmetu, atstājot tikai nojaušamu tā siluētu nekustīgajā gaisā. Zirnēkļu tīklos krājas ūdens pilieni, kā bālas un majestātiskas pērles tie noliec katru tīklu stūdiņu, liekot tiem izskatīties kā lustrām, kuras ilgojas pēc svētku ugunīm katrā pērles galā.

Noraugoties šajā ainā, savāda rudens svinīgums ielaužas ikkatrā. Solī, kurus mēs speram, kaut kur ejot, dimdina pielīkušo un tvanīgi smaržojošo zemi, kuras garaiņi sitas nāsīs kā atgādinājums, ka vasarai beigas. Tomēr mēs iekūņojamies savās čaulās kā kāpuri, kuri gatavojas metamorfozei, jo drūmās dienas pavadām, itin kā vērsti sevī. Atļaujieties ieslēgt sev acu priekšā tikai vienu krāsu, ko spītīgi lejam pāri visām citām – pelēko. Un tā, kā pusakli kāpuri mēs kūņojamies pa ikdienu, jūzdam, ka kaut kā pietrūkst. Tā noslēgušies savos iekšējos mūros, mūsos tomēr mīt savāda tieksme un ilgus pēc kaut kā, ko paši nespējam sev aprakstīt.

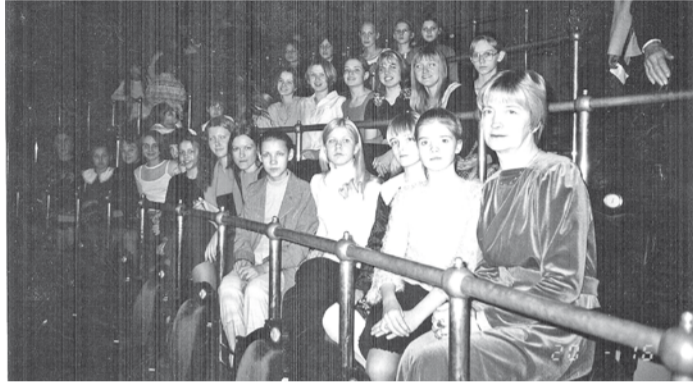
Šī sajūta garšo pēc brīvības, smaržo pēc tās. To jūtam katras dzīslas galā un nezinām, kā to atbrīvot. Tā ir kā eksplozīvs kamols, kas cieši jo cieši sev piekļāvis klāt ikvienu domu, ko jebkad esam iedomājušies, tomēr mēs nevaram atrast sākumu kamolam, kādu dzīparu, kam pieķerties, lai ritinātu bezgalīgo kamolu pēc savas patikas.

Un tad, kad šķiet, ka rudens ēnas ir sagrābušas visu tev apkārt, šī sajūta eksplodē tavā būtībā. No kūtra kāpura lietūs pelēcībā rodas košs taurenis, kurš savā spārnā vieglumā nepazīst šķēršļus – negaidītais taurenis ir iedvesma, kura mūsos snauž, kuru vēlamies sagaršot un sasmaržot. Tas visu laiku ir bijis mūsu būtībā, tikai gaida isto brīdi, kad atnākt, jo nebaidās pat vistumsāko ēnu.

Dārgais lasītāj, ceru, ka Tu neslāpē savu iedvesmu darīt kaut ko labu aiz biezās vienaldzības čaulas pat tad, kad lietūs lāses klusi un neatlaidīgi mērcē tavu istabas logu. Tas, ka ārā valda izsmalcināti tēraudasais pelēkais, nenozīmē, ka arī tavā mājā nevar ienākt kāds negaidīts prieka un krāsu tauriņš. To tikai vajag mēcēt pamodināt.

Marta Suveizda

Laī diēnai ir vairāk stundu!

Mārite ar klasi teātrī.

Dzīves un darba jubileju šoruden svin mūzikas skolotāja **Mārite Kovaļevska**, kas savā pirmajā un vienīgajā darbavietā – Ērgļu vidusskolā -- ieradās pirms 40 gadiem 1973. gada 15. augustā.

Kas tevi ievadīja mūzikas pasaulē?

Manās mājās Mārcienas „Vīmaņos” bērniībā bieži skanēja mūzika. Paralēli pamatskolai es tiku sagatavota Madonas mūzikas skolas klavieru klasei, bet izvēlējos spēlēt akordeonu.

Kur turpināji mācīties tālāk?

Vispirms Rīgas pedagoģiskajā skolā, kur bija tiešām brīnišķīgi mūzikas skolotāji: komponists Alfrēds Tučs, pianistes Jautrīte Putniņa un Zinta Meldere, vokālā pedagoģe Meija Bite, mūzikas stundu metodiķe Aīda Stabulniece. Jau tad man izdevās mazliet pastrādāt Rīgas 15. pamatskolā, kurā bija prakses stundas, un izjust, kā tas ir būt klases priekšā.

Kā nokļuvi Ērgļu vidusskolā?

Varēju izvēlēties strādāt Rīgā vai Lielvārdē, bet tad uzzināju, ka mūzikas skolotājs ir nepieciešams Ērgļos, kas bija tuvāk manām lauku mājām. Sagādājās tā, ka pirmā, ko sastapu skolā, bija toreizējā direktore Nellija Ziediņa. Pamazām iepazīnos ar tuvākajiem kolēģiem – Andu Abramsoni un Jāni Sprancmani, no kura esmu saņēmusi un joprojām saņemu daudz labu padomu. Mēs tai tālajā gadā bijām divas jaunās skolotājas: Skaidrīte Uldriķe (Kevica) un es. Dzīvojām arī vienā mājā tagadējā Upes ielā.

Kādi ir bijuši tavi darba un dzīves gadi Ērgļos?

Man bijuši un apkārt ir brīnišķīgi cilvēki. Joprojām radošās izpausmēs sadarbojos ar Baibu Pētersoni, ar kuru kopā palīdzējām Sausnējas jauktajam korim aizkļūt līdz Vīspārējiem Dziesmu svētkiem Rīgā. Skaisti, panākumiem bagāti darba gadi soli soli ar Vēsmu Gaiziņu, fantastiski apgarotu, idejām bagātu mūziķi.

Man jāpateicas savam direktorēm Nellijai Ziediņai, Velgai Skujiņai un Inesei Šaudiņai, ka tik ilgi ir man ļāvušas plosīties un izpausties šeit pat Ērgļos. Skolā strādājot, neviens mirklis neatkārtojas, un tas jau arī tad vienmēr liek saņemties, kad ir grūti, priecāties par veiksmēm, bezgala skumt, kad aiziet mūžībā bijušie kolēģi un skolēni, bet jāturpina strādāt.

Arī skolēni ir mainījušies. Ja atceros pirmos darba gadus, bērni bija nedrošāki, bet ar lielu devu uzcītības. Šobrīd jau pirmajā klasē tevī raugās acu pāri kā maziem profesoriņiem. Darbu skolā salīdzinu ar košu dārzu – bērns ir kā maza sēkliņa, kuru jālolo ilgus gadus. Ir gandarījums, ja satiec savus skolēnus, tad viņu bērnus un nu jau arī viņu mazbērnus.

Pirmie skolas darba gadi palikuši atmiņā ar rudens talkām sovhozā veselu mēnesi – tie bija lieliskie klašu saliedēšanas pasākumi, savukārt pavasarī un vasarā bija jāravē lopbarības bietes. Tad sekoja gadi ar jūtamu brīvības garšu, kad bija skaidrs, ka viss mainīsies. Šobrīd ir tik daudz informācijas, tehnoloģiju, ka jāpārkāp mainīties ne vairs pa stundām vien...

Nekautrējos saukt skolēnus palīgā, ja ko nevaru sameklēt datorā, un viņi tiešām ir lieliski palīgi man darbā ar informāciju tehnoloģijām.

Joprojām degu par to, lai skolā būtu kori un deju kolektīvi – esmu vienmēr teikusi, ka formulas aizmirsisies, bet skaistie svētki, kas saistās ar dziesmām un dejām, paliks atmiņā uz mūžu. Jā, dažiem ar grūtību garšu, bet lielākajai daļai ar vēlmi dziedāt un dejot arī pēc skolas beigšanas.

Esmu bijusi arī klases audzinātāja. Ar pirmo klasi mani šķīra tikai 9 gadi – mēs kopā augām, arī blēņas darījām kopā. Ir pasākumi ar viņiem tikties, dažus redzu vai ik dienas, bet ir arī jāaiziet uz Miera kapiem un jāiededz svečīte Ugim. Otrā klase bija zinātkāra, mērķtiecīga, muzikāla – ar viņiem saistās atmiņas par intelektuālām spēlēm. Trešā klase – mani debatētāji, klase koris. Skaisti dziedāja gan zēni, gan meitenes, skatos izlaiduma video un esmu priecīga, cik skaisti skan.

Šobrīd audzinu 7. klasi – jauni, darbīgi, impulsīvi, ar enerģiju apveltīti skolēni, spēj tik sekot viņu iniciatīvai un radošām izpausmēm.

Par šiem darba gadiem, ko varēju strādāt, daudz pateicības manai māmulītei un viņa vecākiem, jo gan viņa tēvs, gan viņa māte man palīdzēja auklēt manus mīļos -- nevajadzēja kavēt darbu, kad bērni bija mazi un slimoja. Visas rūpes tad par viņiem uzņēmās Arņa mamma un tētis. Agnesei iemācīja skaisti aust, Ervinam mīlēt un kopt zemi, Enijai pacietīgi pabeigt visus iesāktos darbus.

Man ir divas brīnišķīgas mazmeitas Natālija un Krista Annija, un man atkal jāpateicas viņu attiecību modelis.

Daudz lasu, ceļoju, labprāt strādāju dārzā, patīk mežs un rokdarbi, patīk eksperimentēt virtuvē. Es gribētu, lai dienai ir vairāk stundu, man patīktu, ja būtu nevis 24, bet vismaz 36!

Mārite Breikša

Foto no Mārites Kovaļevskas personīgā arhīva

Īszīņas

- 3. oktobrī – 11. kl. apsveikums Skolotāju dienā
- 4. oktobrī – Iespējamā misija 12. klasei
- 4. -5. oktobris – Ērgļu novada izglītības iestāžu darbinieku ekskursija
- 7. – 11. oktobris – akcija „Pārkāpumi? Nē. Noteikumi? Jā.”
- 11. oktobrī – Madonas reģionālā spartakiāde krosā 1.- 12. kl.
- 14. – 18. oktobris – klašu vecāku sapulču nedēļa skolā
- 23. oktobrī – vecāku kopsapulce
- 25. oktobrī – skolēnu domes pasākums
- 28. oktobris -1. novembris – rudens brīvdienas

Apsveikumi

*Pie laimes manas domas kavējas,
Vai bijis daudz vai pietrūcis ir tās...
Skats priekā mirdz vai mirkst tas asarās,
Pie laimes manas domas kavējas.*

*Es dienas nolieku un gadus malā lieku,
Un bēdas aizmirstu. Vai aizmirsišu prieku?
Pie laimes un pie prieka domas kavējas,
Un gaidu es kā senāk rītdienas.*

(A.Priedītis)

Vislabākie novēlējumi skolotājai **Gaidai Millerei** nozīmīgā dzīves jubilejā!

*Tagad es dzīvei ļauju
Pašai notikt.*

Nedz nošu līnijas velku,

Nedz rakstu notis.

Tikai klausos, kā viņa

Spēlē uz pilnīgi visa,

Un dungoju līdzī.

Un klausos,

Kā man saskan ar dzīvi.

(A.Lice)

Skatīgus turpmākos dzīves gadus vēlam skolotājai **Māritei Kovaļevskai!**

Ērgļu vidusskolas saime

Foto no personīgajiem arhīviem

Jaunā skolēnu dome

- Prezidente – Beate Zlaugotne, 11. klase
- Viceprezidente – Gerda Blaua, 11. klase
- Prezidenta kancelejas vadītājs – Rimants Stankevičs, 8. klase
- Izglītības ministre – Viktorija Vīgube, 7. klase
- Sporta ministrs – Kristers Kalniņš, 8. klase
- Labklājības ministrs – Uldis Bičevskis, 11. klase
- Kultūras ministre – Aleksandra Skobejeva, 11. klase
- Plašsaziņas ministre – Marta Simona Štīla, 5. klase
- Finanšu ministre – Simona Bauze, 11. klase

Apsveicam un vēlām veiksmi!

Rudens darbi un svētki Sausnējas skolā

Vingrotāju diena sākas.

Rudens atnācis pie mums ar krāšņiem ziediem, krāsainām lapām un sārtaidziem āboliem Sausnējas skolas ābeļdārzā. Tas ienesis prieku un radošu dzirksti mūsu ikdienas darbā. Paldies skolotājai Vītai Zariņai par rudenīgas noskaņas radīšanu skolas telpu gaumīgajā, gadalaikam atbilstošajā noformējumā, par ierosinājumu veidot ziedu paklājus skolas pagalmā! Paklājus no rudens ziediem un dabas veļtēm savu audzinātāju vadībā projektēja un veidoja skolēni un bērnodārza bērni. Miķeļdienas dārzu izstādē aplūkojām lielus kartupeļus, burkānus, bietes, ķirbjus, kabačus sīpolus un citus uzmanību piesaistošus dārzeņus. Tie nav lieliekalā vai tirgū nopirkti, bet, čaklu roku aprūpēti, izauguši mūsu sakņu dārzos.

Septembris – rudens krosa mēnesis. Lai gan kross pie mums nav iemantojis tādu cieņu kā basketbols vai futbols, tomēr skolā ir daudz spēcīgu, izturīgu sportistu, kam krosa distances pārvarēšana nesagādā lielu stresu.

27. septembris – Vislatvijas Olimpiskā diena – mūsu skolā iesākās ar kopīgu vingrošanu. Pēc vingrošanas spēkus mērojam komandu stafetēs, kuras sagatavoja klašu kolektīvi un skolotāji. Olimpiskās dienas noslēgumā noskatījāmies tautasbumbas un volejbola spēles, un līdzjutēju skolas zālē netrūka. Paldies sporta skolotājam Ivaram

Teterim par sportiskā gara uzturēšanu! Paldies skolotājai Dacei Dombrovskai par līdzdarbošanos sporta dienā un skolas direktoram – par garšīgajām balvām!

Skolotāju dienu atzīmējām 4. oktobrī, no rīta pulcējoties zālē un uz klausot 9. klases skolēnu sagatavoto apsveikumu skolotājiem viņu profesijas svētkos. Skolotāju kolektīvs pateicas bērniem par ziediem un Sausnējas pagasta pārvaldes vadītājam Lienai Kārklīnai un pagasta darbiniecei Inetai Tolmanei par apsveikuma vārdiem, svētku torti un ziedošo dāvanu. 9. klases skolēni: Laura, Santa, Aivija, Lauris un Mārtiņš vadīja mācību stundas jaunākajiem skolas biedriem, pierādot savu varēšanu un spēju uzņemties atbildību vienas dienas garumā. Diena pagāja samērā raibi, un devītie secina, ka skolotāja darbs ir grūts un ļoti saspringts, un nākotnē neviens no viņiem neredz sevi pedagoga lomā.

Daži Sausnējas pamatskolas skolotāji atsauca uz Ērgļu vidusskolas kolēģu aicinājumu doties interesantā un notikumiem bagātā divu dienu ceļojumā uz Ziemeļkurzemi. 4. oktobra pēcpusdienā vairāki pedagogi Rīgā, Dailes teātra kamerzālē, noskatījās izrādi „Pirmā grēka līcis”, kas veidota pēc Ērika Hānberga stāsta motīviem. Prieku sagādāja jaukā izrāde, aktieru meistarība un

Krosa dalībnieki gatavojas startam.

mūsu novadnieka, aktiera Gunāra Placēna, veiksmīgi atveidotā loma.

Skolotāji sevi bagātinājuši, uzkrājuši emocijas un spēkus turpmākajam darba cēlienam.

Paldies Ērgļu novada vadībai par atbalstu Jāņa Zālīša Sausnējas pamatskolai! Esam pateicīgi par finansējuma piešķiršanu mācību grāmatu, darba burtnīcu, atsevišķu mācību piederumu iegādei skolēniem, kā arī par brīvpusdienu piešķiršanu bērniem. Izsakām pateicību par mums doto iespēju bez maksas izmantot novada autobusu mācību ekskursijai uz novada muzejiem un pedagogu braucieniem uz Rīgu! Ikviens darbs ir veiksmīgāks un patīkamāks, ja cilvēks izjūt rūpes, ieinteresētību un atbalstu!

Darba ikdiena mijas ar svētku brīžiem, un tā top skolas vēsture, kuru veidojam mēs visi ar saviem darbiem, sasniegumiem un centieniem, ar savām veiksmeņiem un neveiksmeņiem. Lai visi darbi nes gandarījumu!

Jāņa Zālīša Sausnējas pamatskolas skolotāja
Elitas Leibomas teksts un foto

Iespējamā mīsiņa – skolotājs

Arī šajā mācību gadā Skolotāju dienā 12. klases skolēni varēja pamēģināt vienu dienu kļūt par skolotājiem, pārņemt vadības grožus skolotāju istabā un pārbaudīt savas mācīšanas spējas jaunāko klašu audzēkņiem.

Tā kā esmu 12. klases skolniece, arī man vajadzēja izvēlēties, kuru priekšmetu mācīt – nolēmu, ka tā būs bioloģija, jo tā mani interesē un vienmēr esmu vēlējusies pārbaudīt, kā tas ir – būt klases priekšā un likt skolēniem apgūt jaunas zināšanas. Protams, mani klases biedri arī izvēlējās savu mācību priekšmetu, un Agnija Vaska vadīja angļu valodas stundas, Malvīne Madzule – ekonomiku un sociālās zinības, Raivis Grīnbergs – latviešu valodu, Vita Janberga – literatūru, Ieva Budze – mūziku, Edijs Krastiņš – ģeogrāfiju, Jānis Gangnuss – sporta nodarbības, bet Gunta Pūce – matemātiku, savukārt Laura Balode izvēlējās apmācīt 3. a klases audzēkņus mazajā skolā. Par skolas direktoru uz veselu dienu tika iecelts Artis Kaimiņš, kurš ar savu ērgļa aci lūkoja, lai skolā valdītu kārtība.

Kad visi pienākumi bija sadalīti, sekoja šķietami vienkāršākais – būt par skolotāju. Lai arī domāju, ka tas tāds nieks vien būs, jo jau gandrīz 12 gadus esmu redzējusi, kā strādā katra priekšmeta skolotājs

diendienā, kad sēžu skolas solā, tas tik vienkārši vis nebija. Atzišos, ka, stāvot pie skolotājas galda, mani pārņēma uztraukums. Skolēniem ieplūstot klasē, sajutu, ka uzdots uzdevums būs krietni grūtāks, nekā man šķita. Dūša sašļuka papēžos, redzot visu acis pievērstas man.

Tomēr savaldījos un uzdevu radošo uzdevumu, kurā skolēniem bija jāizmanto viņu bioloģiskā intuīcija, jo skolā pārāk daudz apgūstam teoriju, pat nepadomājot, ka, esot daļa no bioloģijas, varam daudz ko uzminēt. Lai arī sākotnēji gaidīju, ka skolēni uzdevumu veiks pavisā, viņi pie tā tomēr ķērās ar lielu interesi, un rezultāti stundas beigās pārsteidza pat mani – viņi tik daudz ko spēja nojaust, kaut arī sniedzu tiem gaužām nelielu pavedienu par konkrēto lietu vai terminu.

Noskanot zvanam no pēdējās mācību stundas un visiem veikli izejot no klases, mani tomēr pārņēma viegluma sajūta – biju nedaudz nogurusi, bet apmierināta, ka skolas dienai beigas un ka varu doties uz skolotāju istabu pārrunāt gūtos iespaidus ar jaunizceptajiem kolēģiem. Visi bijām gandarīti, ka esam paveikuši savu „Iespējamo mīsiņu”, lai gan, manuprāt, man kļūt par skolotāju ir neiespējamā mīsiņa. Visu cieņu bioloģijas skolotājai Baibai Kalvai un citiem Ērgļu vidusskolas mācītājiem, jo tikai tagad aptvēru, cik gan smags ir skolotāja darbs. Tas tikai no malas izskatās viegls, bet ir ļoti sarežģīti apvienot 3 vissvarīgākos interesantas apguves komponentus – spēju iegūt uzmanību, to noturēt un rezultātā kaut ko iemācīt.

Marta Suveizda, 12. kl.
Marutas Bīfītes foto

10-to uzņemšana vidusskolēnu pulkā

Foto: Maruta Bīfīte

Kā jau katru gadu Ērgļu vidusskolā notika vidusskolas 10. klases iesvētību ceremonija, kura sevī iekļāva tematisko pārgērbšanos, piemēram, par biznesmeņiem, kā arī pārbaudījumu trasi, kurā tika pārbaudīta desmitās klases izturība un saliedētība. Protams, arī šogad desmitā klase tika uzņemta lielajā Ērgļu vidusskolēnu pulkā, un viņiem palīdzēja divpadsmitā klase, tādēļ desmitie nolēma pastāstīt par visu iesvētību procesu.

Man patika tas, ka šogad bija interesanti uzdevumi, kā arī bija piemērotas labas idejas, lai varētu neparasti pārgērbties. Iespējams, ka divpadsmitā klase varēja vairāk mūs sasmērēt lielajā ceturtdienas pārbaudījumu trasē. Gribētu teikt paldies 12. klasei par radošu un interesantu nedēļu! Maira Antēna

Iesvētības man ļoti patika. Manuprāt, visinteresantākā un jautrākā diena bija ceturtdiena, jo šajā dienā varējām pārgērbties par klaidoņiem un skolā jutāmies kā mājās. Protams, trase, kurā mūs sasmērēja 12. klase, varēja būt krietni garāka un izaicinošāka. Arī piektdienas videomateriāls bija ļoti smieklīgs, jo bija jautri pavērot sevi un klasesbiedrus, kad pildījām uzdevumus. Vienīgais, kas man nepatika, bija tas, ka mūs divpadsmitie sasmērēja pārāk maz – gribējās nedaudz vairāk uzdevumu. Ketija Patkovska

Iesvētību pirmās dienas bija ļoti labas un pārdomātas, bet pēdējā diena bija vislabākā. Bija nedaudz pagrūti atrast atbilstošu apģērbu, bet tomēr atradu, tādēļ varēju iesvētības izbaudīt. Domāju, ka šķēršļiem bija jābūt nedaudz trakākiem, jo pēc iesvētību pārbaudījumu trases bija sajūta, ka ir jābūt vēl kaut kam, jo trase šķita par īsu. Edijs Žuks

Manuprāt, iesvētības ir vidusskolas neatņemama sastāvdaļa. Šis gads atšķīrās no daudziem iepriekšējiem, tieši tādēļ tas man patika. Īpaši varu izcelt profesiju dienu, jo bija padomāts par katru 10. klases skolēnu un katram bija piešķirta sava profesija. Netīrums un uzdevumu trase bija lieliska, bet nākamajos gados droši var atļauties vairāk netīrību un uzdevumu, lai paildzinātu jautrību. Es ceru, ka šī tradīcija skolā paliks vēl ilgu laiku!

Līva Āboliņa-Ābola

Visa iesvētību nedēļa bija interesanta, jo man patika pārgērbšanās tēmas katrai dienai. Protams, uzdevumi varēja būt labāk izdomāti, jo dažkārt šķita, ka tie tomēr nav līdz galam izdomāti. Arī iesvētību trase varēja būt vēl netīrāka un vēl trakāka. Paldies 12 - tajeim! Rūta Baranovska

Divpadsmitie bija sarīkojuši lieliskas iesvētības! Katras dienas uzdevumi bija patīkami un izdomas pilni. Man tomēr visvairāk patika ceturtdienas diena, kad ietērpāmies klaidoņu drānās, jo tad varējām izplosīties pa skolu un visiem bija jautri – gan tiem, kuri mūs vēroja, gan mums pašiem. Varbūt mūs vajadzēja vairāk izsmērēt lielajā trasē, bet domāju, ka bija labi. Marta Vaska

Iesvētību nedēļa tik tiešām bija interesanta un izdevusies. Man ļoti patika. Iesvētību netīrā daļa bija smieklīga un uzjautrinoša, kad tā beidzās, patiešām vēlējos turpinājumu. Man personīgi vislabāk patika pārgērbties par tūristu un pildīt uzdevumu Ērgļu ielās. Lai arī visi centīgi pildījām uzdevumus, tomēr uzskatu, ka divpadsmitajiem vajadzēja pacensties ar videomateriālu, jo tajā bija attēloti tikai daži skolēnu piedzīvojumi nedēļas garumā. Ieva Gromova

Olímpiskā diena 2013

Vislatvijas Olímpiskā diena 2013 sākās plkst. 10.00 ar rīta rosmes vingrošanu, ko pārraidīja pa televīziju un radio, kurā vingroja 87000 dalībnieku. Šajā dalībnieku skaitā bija arī Ērgļu vidusskolas skolēni otro gadu pēc kārtas. Šogad Olímpiskās dienas devīze bija „Esam sportiska ģimene!”. Šī diena bija domāta, lai bērni rosinātu vecākus aktīvi sportot.

Pēc iesildīšanās klašu kolektīvi aktīvi piedalījās dažādās sporta atrakcijās, kuras bija organizējuši paši 5.-12. klases skolēni. Sporta dienas beigās klases sacentās, spēlējot tautas bumbu un basketbolu. Šāda sportošana un līdzīgu jušana saliedēja klases kolektīvu.

1.-4. klašu grupā pirmo vietu izcīnīja 4. klase,

otro vietu 3.a klase un trešo vietu 3.b klase. 5.-12. klašu grupā pirmo vietu izcīnīja 10. klase, otro vietu 12. klase un trešo vietu 11. klase.

Par pirmo vietu 5.-12. klašu grupā 10. klase ieguva hokeja biļetes uz spēli 13. oktobrī, kuras pasniedza Olímpiskais vēstnesis Juris Titovs. Uzvarētāju komandas saņēma LOK ģenerālsponsoru dāvētas balvas un katrs dalībnieks – Olímpiskās dienas sertifikātu.

Skolēni, aktīvi sportojuši un guvuši spēku nākamajam mācību cēlienam, bija apmierināti par jauktu un draudzīgu pavadīto dienu.

Ieva Budze, 12. kl.
Marutas Bīfītes foto

Septembris – dzejnieku mēnesis

9. septembrī Ērgļu vidusskolā ieradās dzejniece Daina Grūbe (Grigorjeviča). Viņa mums pastāstīja par savu redaktora, korektora un tulkotāja darbu izdevniecībā „Zvaigzne ABC”, kā arī iepazīstināja ar savu jaunāko dzejoļu krājumu „Atstāj mani mīlošu”.

Mēs uzzinājām, ka pie vienas grāmatas strādā: redaktors, teksta ievadītājs, 1. korektors, 2. korektors (caur korektūru darbs iet divreiz – ievadītāja teksta un I aplauzuma stadijā, un lasa katreiz cits cilvēks), maketētājs aplauz tekstu, t.i., izveido to no manuskripta tādu, kāds tas izskatās grāmatā, tehniskais redaktors ir atbildīgs par teksta izveidi un izkārtojumu (rindās, rindkopās, lappusēs, nodaļās, grāmatā vispār – tur ir savi principi, kas jāievēro), mākslinieciskais redaktors atbild par grāmatas māksliniecisko noformējumu, vēl divi darbinieki, tāpat kā redaktors, skata tekstu cauri katrā procesā. Procesi ir šādi: manuskripts, ievadītais teksts, I aplauzums, II aplauzums, revīzija, makets. Parāli top grāmatas vāks un titullapas.

Daina Grūbe parādīja arī kādas grāmatas melnrakstu. Tās bija dažādas krāsas komentāriem aprakstītas lapas, kuras izskatījās neskaitāmas reizes pārlasītas un labotas. No šīm lapām sapratu, ka labošana ir piņķerīga un es noteikti nekad nekļūšu par redaktoru, jo tas prasa ilgu iedziļināšanos valodas konstrukcijās ne tikai latviešu valodā, bet arī svešvalodā.

Dzejniece pastāstīja, kā notiek grāmatu tulkošana no svešvalodas uz latviešu valodu. Tas ir diezgan grūts process, kurš ilgst vairākus mēnešus. Desmit gadu laikā Daina Grūbe ir iztulkojusi apmēram 40 grāmatas.

Mūsu skolas dāvana bija vairāki Dainas Grūbes dzejoļu tulkojumi angļu un krievu valodā. Šos dzejoļus tulkoja mūsu skolas skolēni. 8. klases skolniece Lauma Kodola bija ilustrējusi vienu dzejoļu, kurš bija vislabāk patīcis. Dzejniece bija priecīga par mūsu dāvanām.

Kopumā Dzejas dienu pasākums bija interesants, jo tagad ar lielāku cieņu skatīšos uz ārzemju autoru darbiem, kuri tulkti latviski. Apbrīnoju šo enerģisko dzejnieci, kura uzdrošinājusies strādāt gan izdevniecībā, gan izmantot brīvo laiku, lai sevi izteiktu dzejā.

Ilmārs Suveizda, 11. kl.
Marutas Bīfītes foto

Kurzemes krāsainie raksti

Antras Grinbergas organizētajām ekskursijām reklāmu nevajag, jo ikviens, kas kaut reizi tajās nokļuvis, atgriežas pozitīvi uzlādēts, daudz ko redzējis un izjutis.

Ērgļu novada izglītības iestāžu darbinieku Skolotāju dienas ekskursiju Antra bija kā smalku mežģiņu rakstu iztamborējusi, un mums vajadzēja vien ļauties šarantā Arnotija vadītā autobusa maršrutam.

Ķemeru tīrelja jaunā laipa (atklāta augustā) mūs vedināja purva pasaules romantikā un noslēpumainībā. Šlokenbekas muižā nokļuvām 15. gadsimtā celtā slēgtā kompleksā, jo ēkas savienotas ar aizsargmūri, bet Lejas ratnīcā, kur 18. gadsimtā bijis vēršu laidars un spirta glabātuve, tagad iekārtots Ceļu muzejs.

Laucienā dienliliju dārzā 4000 dažādu šķirņu šo skaisto puķu jau noziedējušas, bet, baudot dabīgo mājas vīnu kolekciju, esam par 4. un 6. numuru.

Vientuļā pakalnā mācītāja, vijolnieka, V. A. Mocarta bērnu skolotāja, L. van Bēthovena drauga Kārļa Amendas kaps. Uz plāksnes slavenā komponista vārdi: „Draudzība ir paēna pret saules stariem un aizsargs pret lietus gāzēm”.

Krāšņa un koša ir deviņu pakalnu pilsēta Talsi rudens rotā. No Kēniņkalna, par kuru teika stāsta, ka to sanesuši ar cepurēm ļaudis par godu kuršu ķēniņam Lamekinam, paveras brīnišķīgs skats uz Talsu krāsainajiem māju jumtiem un pilsētas ezeriem, bet šķiet, ka mieru te sargā K. Zemdegas un V. Titāna veidotā skulptūra „Koklētājs”, veltīta Latvijas brīvības cīnītājiem. Talsu Romas Katolu baznīcas zvanu tornī skan 3 zvani: Ticībai, Cerībai, Mīlestībai, bet modernajā brīvdabas estrādē ļaujamiem fotosesijai. Krāsainais svītru

kods ir tas, kas vieno, saista, savij, akcentē visu Talsos notiekošo – vienkāršas, krāsainas svītras, un talsinieks jūtas piederīgs savai pilsētai, savam novadam.

Dundaga no rīta. Dakterlejas avotiņš, kas saistās ar ārsta, valodnieka un rakstnieka Jura Bāra vārdu. Krokodils, Oļega Skaraiņa veidots, tūristu apbrīnai un krokodilu medniekam Austrālijā, dundadzniekam Arvīdam Blūmentālam. 14. gadsimtā celtā Dundagas pils laika pārbaudi ir izturējusi. Zaļā jumprava modri sargā pili notiekošo, ne velti trešajā stāvā Dundagas mākslas skola jūtas lieliski, par to liecina interesantie audzēkņu darbi dažādās tehnikās. Vien žēl, ka neapstājamiem pie naudas ozola pils parkā! Laikam jau Zaļā jumprava mums to nevēlēja, bet toties ļāva degustēt piensaimnieku kooperatīvās sabiedrības „Dundaga” daudzus sierus.

Slīteres bākā uzkāpjot, skats sniedzās pat līdz kaimiņzemei Igaunijai. Dzirdes un redzes gleznas savijās, krustojās Dižjūras un Mazjūras viļņu musturos Kolkas ragā, bet mielasts zvejnieku sētā, baudot lašu zupu, zāvētās zivis un pašu gatavotos sklandu raušus, lika padomāt, cik maz vajag, lai cilvēks justos labi – vai citādi zābakus mestu un jūras dziesmas dziedātu?

Kaltenes akmeņainā jūrmala – jaukā ceļojuma izskaņa, bet autobusā jau virmo vīzijas nākamajam gadam.

„Pils dārzs ar tauriņiem piebīris./ Kāds balti mani tajā tur”, rakstīts Antras visiem dāvētajā Skolotāju dienas apsveikumā. Tā īpaši Antra pati ik gadu mūs nobur un notur ceļotpriekā tuvumā. Paldies par to!

Mārīte Breikša
Ulda Dundura foto

Rudens krāšņums skolā

Dabas ritumā rudens ieņem savu vietu, katru dienu izmainot ainavu burvību. Lai rudens bagātais un daudzveidīgais krāšņums iemājotu un ilgāku laiku aizkavētos arī mūsu sirdīs, kā tradīciju jau kārtējo gadu skolā paši uzbūram ziedu kompozīciju un ziedošo puķu ainu, kur skolēni ar saviem radošajiem darbiņiem piedalījās konkursā.

Kompozīcijās varēja redzēt gan ziedošas pelargonijas, dekoratīvos kāpostus, dažādas krizantēmas, ko skolēni paši izaudzēja un atveda uz skolu. Ikviens vērotājs apstājas pie „ziedu mandalas”, „rudens zieda”, „augļu tortes”, „grāmatas lappuses”, „tārpiņa”, „lietussarga”, „rudens vīriņa”, kuras bija izveidotas no liela puķu un rudens velšu daudzuma. Ļoti pievilcīgas bija ziedu kompozīcijas ar lielu rudens puķu daudzumu, pārsvarā no asterēm un dālijām. Patīkami ziedu veidojumu atsveidzināja dažādi dabas elementi: sausi krūmu zari, aroniju ķekari, āboli, kabači, ķirbiši.

Pirmās trīs vietas tika iedalītas šādām kompozīcijām:

1. vieta -- 1. klases grupa ar kompozīciju „Grāmatas lappuse”;
2. vieta -- bērnu dārza grupiņa ar kompozīciju „Tārpiņš”;
3. vieta -- 4. un 5. klases grupa ar kompozīciju „Ziedu mandala”.

Miļš paldies, skolēni un skolotāji, par radošo izdomu un aktivitāti, piedaloties Rudens ziedu izstādē! Tas bija jauks ziedu burvības mirklis, jo sagādāja prieku ne tikai skolas skolēniem un skolotājiem, bet arī vecākiem un viesiem.

Skolotāja Vita Zariņa
Elitas Leibomas foto

Man ir bijusi iespēja gan ar viņu kopā mācīties, gan kopā izklaidēties, gan līdz pēdējai drupačiņai izbaudīt viņas gatavotos debešķīgi gardos ēdienus. No viņas mācos mums, latviešiem, raksturīgo vēsumu pārvērst par siltumu, jo tas, tāpat kā mīlestība pret visu apkārtējo, no viņas vienkārši lauzās ārā. Vienai lielai daļai no Ērgļu vidusskolas skolēniem viņa ir Ged, bet istajā vārdā:

Vārds: **Natrada**
Uzvārds: **Rienthong**
Vecums: 27
Darbavieta: "GSL Invest" un "Grand Synthesis Latvia"
Amats: Valdes locekle un izpilddirektore

Par Latviju nebija pat dzirdējusi

Pirmo reizi par Latviju izdzirdēju 2003. gadā, kad mani akceptēja par AFS (AFS ir starptautiska nevalstiska bezpeļņas brīvprātīgo organizācija, kas nodrošina starpkultūru mācīšanās iespējas, lai palīdzētu cilvēkiem attīstīt zināšanas, iemaņas un sapratni, kas nepieciešams, lai radītu taisnīgāku un mierpilnāku pasauli. - aut.) studentu. Man bija iespēja izvēlēties, uz kuru valsti vēlos doties mācīties. Es nevēlējos doties uz lielajām valstīm, Latvija bija mana pirmā izvēle.

Tā es nonācu Ērgļos, Ērgļu vidusskolā. Nomācījies te vienu gadu, dzīvojot Teteru un Kuriloviču ģimenēs.

Tas noteikti bija labākais gads manā dzīvē. Katrs brīdis bija neatkārtojams. Katru rītu modos ar patīkamu satraukumu par to, kas mani šodien sagaida. Es joprojām atceros visu, kas ar mani šajā gadā notika. Es no sirds varu teikt, ka mīlu Ērgļu vidusskolu. Tā bija ļoti atšķirīga pieredze, un es noteikti nevarētu vēlēties labāku skolu kā šī. Pateicoties cilvēkiem, kas man bija apkārt, latviešu valodu apguvu nepilna pusgada laikā.

Paldies Ērgļu vidusskolas skolotājiem

Vēlos visiem Ērgļu vidusskolas skolotājiem pateikties par mani ieguldīto laiku, par palīdzību, zināšanām un padomiem, kurus man devāt. Esmu jums ļoti pateicīga par iespēju būt jūsu skolēnam, par iespēju mācīties jūsu skolā, kaut arī tikai vienu gadu.

Man ir bijuši tik brīnišķīgi skolotāji! Viņi visi bija ļoti draudzīgi pret mani, visi centās palīdzēt man ātrāk apgūt latviešu valodu un iedot maksimāli labākās zināšanas, kādas viņi var iedot.

Arī es pati esmu strādājusi par skolotāju. Biju starpkultūru trenere šajā pašā AFS, esmu locekle Eiropas Savienības starpkultūru mācīšanās savienībā.

Strādājot ar AFS apmaiņas studentiem, es ļoti labi redzēju katra studenta progresu un katra studenta problēmas. Ir 2 galvenās problēmas Latvijas skolās, ar kurām jāsaskaras lielākajai daļai AFS studentu – iegūt vietējos draugus un noturēt motivāciju mācīties, jo skolotāji nepievērš šiem skolēniem vajadzīgo uzmanību. Skolotāji nevēlas strādāt ar viņiem, jo tas nozīmē pielikt papildu pūles un laiku. Kad mēs no AFS vadības izrādām vēlmi sadarboties ar Latvijas skolām, liela daļa skolotāju nevēlas šo sadarbību atbalstīt, jo viņi par šiem studentiem nesaņem papildu atalgojumu. Ērgļu vidusskolā es neredzēju nevienu skolotāju, kurš nevēlētos strādāt ar mani, visi skolotāji bija ļoti izpalīdzīgi un laipni, viņi tiešām centās iedot man labāko. Tas laikam arī ir galvenais iemesls, kāpēc es joprojām viņus visus atceros.

Studijas un dzīve Latvijā

Pēc mācību gada Latvijā es īsti nezināju, kur vēlos mācīties tālāk. Es tikai zināju, ka es noteikti negribu mācīties ne Amerikā, ne Anglijā, ne Vācijā, ne Krievijā un arī Austrālijā nē. Es pieteicos studijām Krievijā un saņēmu piedāvājumu no Sanktpēterburgas, bet, kad es pati sev pavaicāju, vai es tiešām vēlos tur mācīties, mana atbilde bija nē. Tā arī es nolēmu atgriezties atpakaļ Latvijā. Te bija mani draugi, mana Latvijas ģimene, pavadītais mācību gads un drošības sajūta.

Esmu studējusi Latvijas Universitātē un Rīgas Tehniskajā universitātē. No ārvalstu studenta puses es teiktu, ka izglītība Latvijā ir laba, bet to gluži nevaru teikt par sistēmu un organizētību universitātē. Man, protams, grūti spriest, vai un kā tas ir latviešu grupās un latviešu studentiem. Bet ārzemju studentiem daudzas lietas noteikti varētu būt labāk organizētas.

Man ir bijusi iespēja Latvijā pastrādāt vairākās vietās, bet visvairāk laika esmu pavadījusi, strādājot „GSL Invest” un „Grand Synthesis Latvia”. Šobrīd mani galvenie ikdienas pienākumi ir uzņēmuma vadība, sadarbība ar starptautiskajiem partneriem un projektu vadība uzņēmumā.

Ko lai ēd?

Mana aizraušāns ar ēdienu gatavošanu sākās brīdī, kad es sapratu, ka Latvijā Āzijas ēdienu es dabūt nevaru. Tad, kad es pirmo reizi ieradās Latvijā, te nebija neviena restorāna, nevienas ēstuves, kas piedāvātu taizemiešu ēdienu, un man vajadzēja sākt gatavot pašai. Sākumā man pat nebija priekšnojautas par to, ko nozīmē gatavot ēdienu, jo, Taizemē dzīvojot, es negatavoju. Sāku vaicāt padomus ģimenei, draugiem, un dienu no dienas pieredze krājās. Es pat sajutu, ka šis gatavošanas process mani aizrauj, turklāt man ļoti patīk pamēģināt jaunus ēdienus kafējnicās, restorānos, konditorejās. Tad es mēģinu atcerēties un reizē arī izanalizēt ēdiena sastāvdaļas un garšas. Ja man šis ēdiens garšo, tad mēģinu ko līdzīgu pagatavot pati mājās. Neesmu apmeklējusi nevienu ēst gatavošanas kursu, mācos pati no savas pieredzes, meklēju dažādus informācijas kanālus un cenšos apgūt dažādu tautību ēdienus. Man ir daudz draugu no citām valstīm, mēs cits citam mācām gatavot savas tautas ēdienus. Ēdiens ir brīnišķīgs sarunas temats!

Tradicionālos latviešu ēdienus es gan pārāk bieži neēdu. Es neēdu gaļu, un arī kartupeļi manā ēdienkartē parādās reti. Es esmu tas veģetāriešu paveids, kas savā uzturā lieto zivis un zivju produktus. Mīļākais latviešu ēdiens man ir debessmanna.

Man ļoti patīk gatavot dažādus ēdienus, tajā skaitā arī desertus, turklāt no visdažādākajām pasaules malām. Bet, tā kā ēst gatavošanai ir nepieciešams daudz laika, varu šo hobiju atļauties tikai brīžos, kad man ir brīvs laiks, nevis liels tā trūkums, kā šobrīd.

Elde Gangnuse-Bērziņa

Foto no **Natradas Rienthong** personīgā arhīva

Miķeļi Mazajā skolā

Gaidot Miķeļdienu, Mazajā skolā vispirms ieradās lieli un mazi ķirbji, kabači, patisoni, ķeburaini burkāni. Daži no tiem bija pārvērtušies par autobraucējiem, citi bija līdzīgi vasarā sastaptajam taurenim. Lielākie un varenākie joprojām ir iesēdušies ķerrā un sveicina ikvienu, kurš iegriežas Mazajā skolā.

Otrā stāva vestibālā vēl var aplūkot Santas Ludboržas fotogrāfijas, kurās sestklasnieces Ances māmiņa priecājas par dārzā izaudzēto, skatoties caur fotoobjektīvu.

30. septembra rīts skolā iesākās neparasti, jo Miķeliene (skolotāja Liena Bukovska) aicināja visus satikties un godināt Miķeli. To varēja izdarīt, gan pastāstot par svētku svinēšanu agrāk, izdziedot dziesmas un minot mīklas (veiksmīgākie varēja arī saņemt rudenīgas balvas). Visi klātesošie tika aicināti daļu no saviem ienākumiem ziedot Zanei, kurai svarīgs tagad ir ikviena atbalsts. Paldies bērniem un vecākiem, kuri atbalstīja šo ideju! (Ziedotāju vaigus vēlāk rotāja krāsaini smaidiņi.) Tālāk atlika vien gaidīt pusdienas laiku, lai daudzie pirt un pārdot gribētāji varētu satikties tradicionālajā Miķeļdienas tirgū. Galdi lūza no bagātā preču klāsta. Domāju, ka ikviens viesis varēja atrast to, kas vislabāk patīk.

Miļš paldies vecākiem par atbalstu, gan atnesot uz skolu dārza veltes izstādei, gan kopā ar bērniem sagatavojoties Miķeļdienas tirgum. Uz tikšanos nākamajos Miķeļos!

Sandra Stankeviča
Marutas Bitītes foto

Ciemos skolēnu teātris

Jau otro gadu Jūrmalas Valsts ģimnāzijas telpās notiek nometne „Kopā labāk!”, kurā piedalās arī Ērgļu novada skolēni. 17. oktobrī pie mums ciemos ieradās ģimnāzijas skolēnu teātris. Režisores Daces Umbraško vadībā tas kļuvis par vadošajiem Latvijas skolu teātriem. Jau vairāk kā 10 gadus teātris valsts mēroga skatēs iegūst laureāta titulus.

Skatījāmie salonkomēdiju „Kaudzēm naudas” pēc Vila Evansa un Valentaina tāda paša nosaukuma lugas. Izrādes darbība notiek Anglijā 20. gs. 80. un 90. gados.

Cilvēki visos laikos ir domājuši par naudu. Kādam tā ir, kādam tās nav, vieni prot ar to apieties, bet citi neprot. Pārpratumi, jautras situācijas stāsta par to, cik daudz gribasspēka un izdomas nepieciešams, lai tikai iegūtu mantojumu.

Novembra avīzē iepazīstināsim ar mūsu skolēnu domām par jūrmalnieku izrādi.

Marta Suveizda, 12. kl.

Jaunas zināšanas un pieredze

Mārīte Breikša un Indra Rone pie Mūrmuižas tautas universitātes ēkas.

Jau tradicionāli dažādu mācību priekšmetu skolotāji mācību gada sākumā tiek savstarpējās pieredzes semināros. Madonas reģiona latviešu valodas un literatūras skolotāji devās uz Valmieras Pārgaujas

ģimnāziju, kur Valmieras pilsētas un novada latviešu valodas skolotāju metodiskās apvienības vadītājs Māris Bušmanis bija noorganizējis daudzpusīgu, darbīgu tikšanās dienu.

Vienmēr ir interesanti pabūt kolēģu stundās, šoreiz tās bija 3 dažādas stundas: „Rakstnieku rokkrasti” 8.c. klasē, „Leksikoloģija” 9.a klasē, „Parakstu veidošana” 12.c klasē. Literārā spēle „Trakais skrējienis” (te gan varēja piedalīties tikai tie, kam laba fiziskā sagatavotība) deva ierosmi, kā ar literāru darbu un tēlu palīdzību cieņīgi var iepazīt skolu.

Mācību līdzekļu autore, apgāda „Zvaigzne ABC” projektu vadītāja Inese Auziņa iepazīstināja ar apgādā tapušo jauno literatūras grāmatu (4. – 12. klasei) saturu. Pēc dažiem gadiem sagaidāma esošo literatūras grāmatu nomaīņa pret jaunām.

Daudz dzirdēts par Mūrmuižas tautas universitāti, kas tika dibināta 1921. gadā un kurā daudzas lekcijas lasījusi rakstniece Zenta Mauriņa. Sākumā Kauguru ciema iedzīvotāji bija pulcējušies, lai, rīkojot jautājumu vakarus, meklētu atbildes biškopībā, lopkopībā un mājturībā, bet ar laiku interešu lokā izvirzījās jautājumi par literatūru, mākslu un mūziku.

Politisko pārmaiņu dēļ tautas universitāte tika slēgta, bet 1988. gadā darbību atkal atjaunoja. Tās mācību gads sākas oktobrī, un nodarbības notiek katra mēneša pirmajā sestdienā. Daudzi sabiedrībā pazīstami cilvēki, piemēram, Raimonds Pauls, Jānis Streičs, Juris Rubenis, Māra Svīre, Inga Kalna u.c., bijuši vieslektoru vidū.

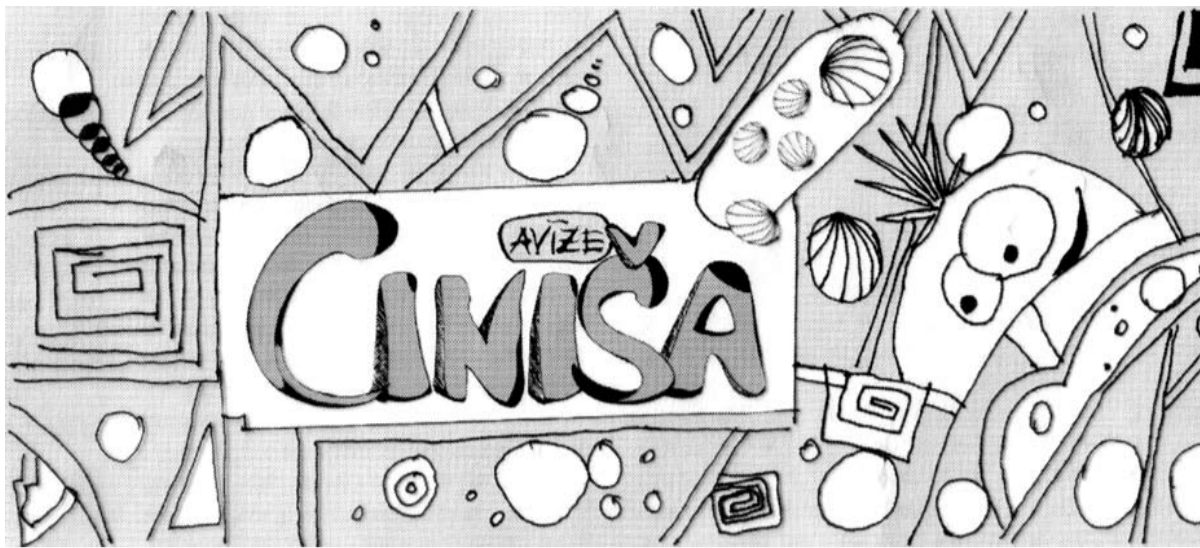
Organizējot ekskursijas skolēniem, ieteicams apmeklēt itāļu kultūru izziņošanas un dažādas prasmes attīstošas nodarbības lauku sētā „Vīnkalni”, kur katrs var radīt itāļiski pareizu picu un to nogaršot.

Nenoliedzami, ka jaunu zināšanu un pieredzes bagātākas varējām atgriezties savā skolā.

Mārīte Breikša
Regīnas Paegles foto

“Skolu Ziņas”
Redaktore – Marta Suveizda 12. kl. Izdevējs: Ērgļu novada dome. Adrese: Rīgas iela 10, Ērgļi, Ērgļu pagasts, Ērgļu novads, tel.64871299. Iespiests: SIA “Erante”, Madonā, Saieta laukumā 2a. Metiens 550 eksemplāri

Skolu literārā avīze

2013. gada oktobris Nr.10 (105)

Kļavas lapas ceļojums

Reiz no mazas, mazas sēkliņas, ko iesēja meitenīte, plūkdama mātei ceriņus, izauga ļoti trausls kociņš, kas augumā nebija lielāks par zāles stiebru. Viņa kaimiņi, lielie, košie ceriņi, ņēma ļaunā mazā kociņa parādīšanos uz zemes. Savā starpā tie mainījās ar dzēlīgām piezīmēm: „Vai tu redz kāds! Šis te grib augt! Atņemt zemi mums, ceriņiem! Lai kļīst pa pasauli! Jādzen prom!”

Visdzēlīgākais bija baltais ceriņš. Tas nesūdējās citiem, bet skaļi aprunāja kociņu, lai viņš to dzirdētu. Kociņš sacīja: „Kaimiņi, lūdzu, uzklausiet mani! Es ienācu pasaulē vēl nesen, bet esat pacietīgi, jo es izaugu par lielu kļavu un jums darīšu labu!” Ceriņi tikai smējās.

Laiks mainīja visu. Šajā kuplajā ceriņu pudurī auga ceriņu atvases, bet mazais kociņš jau bija pāraudzis savus kaimiņus. Jaunās atvases nekurnēja par kociņu, jo kociņš bija izaudzis par lielu kļavu. Kaimiņiem patika, ka tas ar savām košajām lapām ik rudenī apsedza viņu saknes, lai ziemā nesaltu. Ceriņi teica sevi laimīgu esam, jo ar košo lapu segu tie jutās kā galma kungi. Kļava bija stalta, bet paklausīga un pazemīga, pavasaros plaucēja lapas, rūpējās par tām vasarā un šķīrās rudenī.

Vienā skaistā pavasarī kļavai atkal bija uzplaukušas lapas. Koks tās mīksti šūpoja. „Tik liela kļava! Ko tā bojā visu ainavu!” tā nosprieda malkas cirtēji un nolēma rudenī koku nocirst. Kļava locījās sāpes, atvadīdamās no dzīves un savām lapām. Tai brīdī vēl uzpūta vējš, norāva lapas un pūta arvien tālāk un tālāk. Viena lapa tomēr palika pie kļavas, bet koka jau vairs nebija. Tas vairs neapņēma ceriņu saknes un nešūpos savas lapas...

Lapu, kas vēl turējās pie zara, uz mājām paņēma malkas cirtējs un ielika vāzē starp lielām, košām rozēm. Tās neklusēja. „Kad tu pēdējo reizi esi mazgājusi muti? Tev ir liels plankums uz sejas! Tu neesi glīta, tu esi gandrīz brūna, bet dzīslas tev ir zaļas! Tevī noteikti tek zilās asinis! Ej projām no mums! Mēs tevi šē negribam!” tā lapu sagaidīja rozēs.

Kādā dienā, kad istabas logs bija atvērts, vējš izrāva lapu no puķu vāzes un šalkoja: „Šeit tu neesi vajadzīga, bet tu esi vērtīga. Es tevi aiznesīšu uz vietu, kur tu vari palīdzēt!”

Vējš aiznesa lapu uz mežu, kuram draudēja izmiršana. Mežā allaž lija lietus, un tas bojāja saknes kokiem un zālei. Lapiņa saprata, kādēļ te atrodas. Tā sāka glābšanas darbus. Vējš to aizpūta pie kādas kļavas, kurai bija daudz lapu, un lūdza citām lapām palīdzēt glābt mežu. Tās piekrita. Lapas aplāja koku un zāļu saknes, vējš pūta prom mākoņus, cik jaudas, un pēkšņi šajā lietus mežā iespīdēja saule. Mežs bija glābts. Mūsu mazā lapiņa bija piekususi, sāka čokuroties un kļuva arvien melnāka, līdz nomira.

Mazās lapiņas dēļ viss mežs dzīvo, visa radība līksmo un piemin drosmīgo lapiņu. Kļavas lapas ir kļuvušas par skaistiem mājas dekoriem, kas cilvēkiem atgādina lapiņas laipno un izpalīdzīgo sirdi. Vai esi pamanījis, ka gandrīz pie katras mājas aug kļavas? Klau, vai redzi, kā kļavu lapas virpuļo aiz loga?

Ieva Radzvilaviča, 5. kl.

***

Vasara bija tuvu izskaņai. Siltos vējus nomainīja ziemeļu pūtēji, un saules stari pamazām izbalēja. Tuvu pie upes, lielas gravas malā auga daudz kļavu. Tur bija arī parks. Stalti izslējušas savu augumu, kļavas turpināja cilvēkus priecēt pat aukstajā laikā. Taču visam skaistajam reiz pienāk gals...

Bija jau kārtējā rudens diena, taču, kā par brīnumu, uzsmaidīja silti un koši saules stari. Zilajās debesīs lidinājās putni, bet parkā pie gravas gozējās dziļciltīgās kļavas. Nu tās bija ieguvušas brīnumainu izskatu – sulīgi zaļās lapas bija nomainījis brīnišķīgs mētelis. Tas spīdēja un staroja rubīnsarkanā krāsā, te iemirdzējās noslēpumaini rozā, te uzsmaidīja dzelteno lapu galviņas. Tās bija rudens krāsas. Brūnās mēteļa pogas izcēlās uz kļavu karaliskā apģērba. Un katrs koks bija citādāks. Brīnumaini citāds.

Vējš darīja savu darbu. Tas izkļiedēja biezos, pelēkos gubu mākoņus, lai vērtu ceļu saulei. Taču kuram gan nesānāk kļūdīt... Vējš, būdamas liels palaidnis, rotaļājās ar savu gaisa pūtienu, locīdams to šā un tā, līdz tas izspruka. Pūtiens skraidīja šurpu turpu, nonesdam no kājām veco sēni, noraudams zīlei cepuri, un beigu beigās nonāca pie parka skaistajām kļavām. Tas uzskrēja augšup pa koku zariem un norāva no zara lielu, skaistu, sarkanu un trauslu kļavas lapu. Tā virpuļodama krīta lejup, līdz sasniedza zemi. Tiesa, no augstā kritiena bija parādījies robiņš, bet tā citādi lapa bija pilnīgi vesela. Nedaudz aplūkojusi sevi, kļavas lapa palūkojās apkārt. Visur mētājās lapas – te brūnas, te sarkanbrūnas, te dzeltenbrūnas... kļavas lapa neko nesaprata.

Debesīm priekšā aizvilās melni mākoņi. Krīta vēsas, lielas lietus lāses. Lapa aizvēra acis, un vējš viņu pacēla augstu, augstu...

Bija rīts. Saule maigi sildīja kļavas lapu, un tā piecēlās kājās, bet apgāzās. Nu ja – tai jau tikai viena kāja, ar kuru bija pieķērusies kļavas zaram.

Garām skraidīja bērni. Tie ķēra krītošās lapas, meta tās gaisā, lēkāja lapu kaudzēs un lasīja kopā skaistākās.

„Paskat, kāda daiļa lapa! Cik tai skaistas krāsas!” iesaucās viens no bērniem. Viņš paņēma kļavas lapu rokās un aizskrēja mājās.

Atvēris mājas durvis, bērns ieskrēja iekšā un nolika lapu uz galda.

„Pusdienās!” iesaucās māmiņa, un bērns

Ieva Radzvilaviča 5.kl.

aizskrēja. Lapa palika uz galda un saules gaismā laistījās kā skaistākās pērles un dārgākie dimanti.

Te atkal vējš nolēma kļavas dzīvi padarīt interesantāku – tas norāva lapu no galda un iznesa ārā pa atvērto logu. Tā lidoja, lidoja un lidoja, līdz nolaidās uz kāda daudzdzīvokļa mājas jumta. Tieši tad skursteņslauķis tīrīja skursteņus un lapu pamanīja. „Cik skaista lapa!” viņš nodomāja, tomēr iemeta lapu skurstenī. Tā nu lapa ceļoja pa dūmeni uz leju, līdz iekrita kamīnā. Labi, ka tas nebija iekurts. Lapa tur nogulēja līdz pusdienlaikam.

Ap pusdienas laiku mājās ieradās vīrs ar druknām miesām, piegāja pie kamīna, ieraudzīja lapu, pacēla to un ielika savā portfēlī, tad žilglī devās prom no dzīvokļa.

Lapa atmodās kādā laboratorijā zem mikroskopa. Viņa juta tādas kā dedzinošas sāpes. Te pēkšņi pie lapas pienāca vīrs un izņēma to no mikroskopa, taču bija jau par vēlu – lapai bija radušies melni plankumiņi gan pie augšējās, gan apakšējās malas.

Vīrs lapu nolika uz palodzes un ļāva vējam darīt savu darbu. Tas aizpūta lapu uz parku un noguldīja sūnās. Lapa jutās apjukusi – te taču auga viņas kļava! Te taču bija viņas istās mājas! Taču zīmes par lielajiem piedzīvojumiem palika uz mūžu – gan robiņš uz lapas malas, gan melnie punktiņi... Bet viss pārējais glabāsies atmiņās.

Lapa atgūlās uz zemes, taču ne uz ilgu laiku, jo viegla vēja pūsma pacēla to augšup, un ceļojums sākās no gala.

Marta Simona Štila, 5. kl.

Manu kaziņu dzīves stāsti

ir bijusi Ērgļu novada svētkos un Meņģelos, kur viņa ir guvusi lielu pieredzi. Nellai ir meita – Sarma. Sarma ir nolēmusi neiet zvaigznes ceļu, bet ir nozīmīga kazu karalistes pulkā. Vārds viņai ir piemērots, jo tā tik skaista kā sarma uz lauka.

Kaziņa Grieta ir bijusi vadone ar stingru, apņēmīgu un neatlaidīgu raksturu. Kad raugos Grietas brūnajās, gudrajās acīs, vēlos, kaut tā mācētu runāt. Arī Grietai ir savas atvases – lēnā un cimperlīgā Gerda un Gerdas meita Sirēna, mūsu pašreizējā zvaigzne. Arī viņa ir bijusi Ērgļu novada svētkos. Viņa ir bijusi arī uz deju svētkiem „Ērgļu raksti” un izcēlusies izraēliešu, angļu un vāciešu acīs.

Jūrai, mūsu pienīgākajai kaziņai, ir skaists Japānas kažoks mugurā. Kazu pulkā viņa ir visziņkārīgākā. Jūrai ir vislielākie ragi, un viņa ir otra vadone.

Pirmā un galvenā vadone šobrīd ir France, ļoti mierīga un nosvērta.

Džīna man ir ļoti mīļa un nozīmīga kaza. Viņai ir divas atvases, kuras piedzima tieši manā dzimšanas dienā. Tās bija vienas no labākajām dāvanām, ko esmu saņēmusi. Viņām tika doti vārdi Stella un Ella. Šodien vēl arvien kazu pulkā atrodas Ella, kura ir mana mīļākā kaza. Nu viņa ir izaugusi tik liela, ka pazīstu tikai vairs viņas acis un pelēko plankumu uz deguna, jo tāds tas bija arī bērniības dienās.

Pats dīvainākais ir tas, ka kazām ļoti garšo „Selgas” cepumi, ka tās vienmēr turas kopā un seko savam vadonim, lai gan katrai ir atšķirīgs raksturs.

Šajā ganāmpulkā ir 25 kazas. Lai gan tās ir tik dažādas, katrai ir vieta manā sirdī.

Ieva Radzvilaviča, 5. kl.
Foto no personīgā arhīva

Es domāju, ka daudzi pat nezina, kāda personība ir katra kaza. Ir laiks iepazīt „Sniķeru” kaziņas, kura katra ir īpaša ar savu dzīves stāstu, raksturu un visas kopā veido saliedētu komandu.

Pašu pirmo kaziņu sauca Bonija. Viņai bija melna spalva, tiesa gan – nosirmojusi. Jūs jautāsi – ar ko šī kaza īpaša? Bonija mācēja dziedāt. Viņai patika dziedāt basā, bet viņai nebija skaidras balss dikcijas, turklāt brīžiem nevarēja saprast – viņa dzied vai lamājas kazu valodā. Tikai balss? Nē, viņa bija kas vairāk. Savās pusmūža dienās tā vēl aizvien bija kazu vadone. Bonijai bija stiprs raksturs, viņa bija drosmīga, citās kazās iedvesa bailes, bet pret cilvēkiem bija miermīlīga un laipna. Tā viņa valdīja savā mazajā kazu karalistē, līdz viņas vietā stājās cita.

Kaza ar vārdu Kate bija māte pirmajai kazu zvaigznei Nellai, kura

Mans Roltons

Jūs droši vien vēl nezināt, kas ir Roltons! Tas ir mans mīļais suns! Viņš dzīvo lielos laukos, kur var kārtīgi izskrieties, tāpēc viņam nav garlaicīgi. Kad mēs pie Roltona aizbraucam, tad viņš ir tik priecīgs, ka gāž mūs no kājām.

Manam sunim patīk spēlēties, viņam pat ir sava bumba. Viņš skrien, lec, prasa bumbu, ja to atņem. Manam draugam garšo gurķi un tomāti. Vasarā, kad nāca līdzi uz mežu ogās, tad ēda mellenes.

Karstā dienā Roltons nopeldas sekļajā dīķī, bet, pēc tam purinoties, viņš mūs apšļaksta.

Ļoti labi sargā māju, nepatīk svešinieki, bet patīk dzenāt putnus.

Roltons ir rotveilers, bet ne tīrais, viņš ir jauktenis. Ļoti mīļš, un mums abiem kopā ir tik daudz piedzīvojumu, ka tos tik vienkārši nevar ne izstāstīt, ne uzrakstīt.

Liāna Bite, 5. kl.

Iepazīstī deju grupu „Sapnis”!

Es pastāstīšu, kā radās deju grupa „Sapnis”, kuru ne gluži visi vēl pazīst. Ralfs Bolzans rīkoja klases „Zelta talantus”, un Marta Simona Štila izdomāja, ka es - Kristīne Reinika, viņa un vēl Alise Vanaģele, varētu dejot „Zelta talantos”. Tā mēs cītīgi mēģinājām katru starpbrīdi deju „Balle Baložos”. Mēs gājām tikai trešajā klasē, bet bijām gatavas darīt visu, lai uzvarētu. Pagāja laiks, līdz mums ar Martu radās savstarpēji konflikti, un grupa pajauka, bet es uzaicināju klāt vēl Ilviju Sesku, un Alise cītīgi mēģināja dejot, bet drīz vien Alises un Ilvijas vietā nāca Elizabete Evelīna Randere, Guna Kalniņa un Sanda Leimane. Tad radās īstā grupa! Es izdomāju grupai nosaukumu „Sapnis”. Tā trešās klases „Zelta talantos” piedalījāmies ar nolūku uzvarēt! Marta lika lietā savu zīmēšanas prasmi un to arī darīja „Zelta talantos”. Un tā katru ceturtdienu dejojām klases priekšā. Ar Martu bijām salabušas, bet četrrocīgs „Sapnis” vēl palika. Tad pienāca fināls, līdz uzvarētājs bija zināms! Tā bija Marta, bet otro vietu dabūjām mēs. Bijām priecīgas, jo veltī laiku izšķiedušas nebijām.

Drīz vien pienāca ceturta klase, un, protams „Zelta talanti” atkārtojās. Tikai šoreiz visā skoliņā –kurš gribēja, tas piedalījās. Protams, „Sapnis” turpināja uzstāties un priecēt publiku, bet šoreiz Marta ieņēma vadītājas lomu un žūrija bija skolotājas. Tāpēc saņēmām stingrāku kritiku, bet to novērtējām. Kad ienācām un bijām gatavas dejot, ovācija bija neizsakāmas. Un tas mums patika, jo zinājām, ka mūs atbalsta daudzi cilvēki un varbūt mums ir cerības uzvarēt. Pēc katras ceturtdienas atkal domājām aizvien jaunas dejas. Tagad mūsu repertuārā ir kādas 6 vai vairāk dejas, bet es precīzi nepateikšu. Mēs mēģinājām dejas, līdz lēnām pienāca fināls. Palikuši nebija daudz, Samanta Kārklīna no nu jau 3. klases, Ilvija Seska no mūsu klases, duets Ieva Radzvilaviča un Emīlija Gustīne Zommere arī no mūsu klases un, protams, mēs. Marta pateica trešo vietu, tad otro, un nu uzvarētāji kļuva zināmi – tie bija 2! Grupa „Sapnis” un Ieva ar Emīliju. Mēs bijām ļoti priecīgas par iegūto 1. vietu! Pēc uzvaras pelnījām lielu atpūtu. Bet, cik nu tur atpūties, ja atkal jādejo, bet šoreiz, kad mēs uzzinājām, ka mums būs jādejo Ērgļu saietā namā, prieks bija vārds neizsakāms... Tad mēs ļoti cītīgi trenējāmies.

Pienāca Māmiņdienas pasākums, kur nu mums bija jāuzstājas, pirmo reizi tik lielas auditorijas priekšā. Mēs bijām tik satraukušas, bet to izdarījām. Mēs dejojām 2 dejas – „Balle Baložos” un „Waka Waka”. Māmiņdienas pasākumu mēs nekad neaizmirsīsim ar savu pirmo, lielo uzstāšanos...

Mēs ceram, ka arī šogad mūs aicinās kaut kur uzstāties. „Sapnis” pastāv arī šobrīd un pastāvēs vēl ilgi...

Lielu paldies mēs sakām skolotājai Ievai Rotai, kura mums palīdzēja un atbalstīja, kā arī par skaistajiem tērpiem paldies manai mammītei Gunitai Reinikai.

Kristīne Reinika, 5. kl.

Sausnējas skolas bērnu literārais guvums un devums

Foto: Elita Leiboma

Latviešu valodas un literatūras skolotājas Dzintra Rudzītes ierosināti, Sausnējas pamatskolas skolēni devās ekskursijā uz mūsu novada muzejiem, un 13. septembrī skolas bērni un skolotāji viesojās Rūdolfa Blaumaņa muzejā „Brakos” un brāļu Jurjānu muzejā „Meņģeļos”. Paldies muzeju jaukajiem gariņiem Zintai Saulītei un Ievai Vilnītei! Vecāko klašu skolēni savas sajūtas un pārdomas par redzēto muzejos atklāja domrakstos, un mums ir iespēja tajos ielūkoties!

Mežraga stāsts

Sveiki! Es esmu brāļu Jurjānu mežrags. Brāļi Jurjāni mani bieži spēlēja, gandrīz visu laiku! Viņi spēlēja dažādas skaistas, mīļas un maigas melodijas.

Vienā jaukā dienā divi brāļi Jurjāni mani aizveda uz lielo ezera salu. Tur viņi uzkāpa augstākajā vietā un sāka spēlēt tik skaļi, tik maigi un skaisti, ka es biju izbrīnīts. Tā bija mīļākā diena manā mūžā! Jurjānu ģimenē es biju ļoti laimīgs. Viņi man sagādāja siltas un jaukas mājas un par mani rūpējās. Tikai tie trīs gadi bija nepatīkami, kamēr mēs dzīvojām mazajā pirtīnā. Tajā pirtīnā mēs bijām ļoti saspiesti, tāpēc man nepatika.

Kādā ļoti vējinā dienā Andrejs Jurjāns mani spēlēja. Sākās negaiss. Vējš pūta tik stipri, ka uzpūta mani augstu kokā. Andrejs centās mani dabūt lejā, bet nesānāca... Tā sēdēju kokā daudzus

mēnešus un gadus, līdz kāda skolēnu grupa staigāja gar lielajiem kokiem. Es dzirdēju, ka viņi mani meklē. Es ļoti cerēju, ka atradīs. Un tā arī notika. Mani atrada Jāņa Zālīša Sausnējas pamatskolas skolniece Samanta. Tagad man ir citas, jaukas un siltas mājas, pateicoties Samantai.

Alens Kārlis Kārklīšs, 6. klase

Dziesmu kalna stāsts

Es esmu staltais un varens Dziesmu kalns. Uz manis aug maza, mīļīga zālīte. Savā sirdī es glabāju latviešu dziesmu, jo esmu dzirdējis Jurjānu dzimtas muzicēšanu. No savas virsotnes es redzu Pulgožņa ezeru, klēti, dzīvojamo māju, pirti, kūti, Jurjānu dzimtas akmeni. Redzu daudz cilvēku, kuri ar prieku apciemo „Meņģeļus”. Man aiz muguras ir Gaismas rats, un tas nav tik vecs kā es. Reizēm es lieku bērniem uzskriet uz manis. Tie, kuri uzskries pirmie, katrs nopelnīs saldu bumbieri. Tā arī notika! Sausnējas skolas bērni izmēģināja savus spēkus skriešanā un nopelnīja bumbierus. Es gaidu, kad notiks Dziesmu svētki, jo tad būs liela dziedāšana. Es varēšu klausīties skaistas dziesmas! Vai arī jūs atbrauksiet pie manis ciemos?

Līga Vestfāle, 5. klase

Zibens šķeltā akmens stāsts

Esmu liels, pelēks, zibens šķelts akmens. Braku mežā es guļu jau simtiem gadu. Garajā mūžā esmu piedzīvojis ļoti daudz, esmu arī ticis ar rakstnieku

Rūdolfa Blaumani. Mēs iepazīnāmies, kad mazajam Rūdfolam bija pieci gadi. Viņš ar vecākiem pārcēlās uz dzīvi Brakos un pavadīja šeit savas dzīves lielāko daļu. Bija brīži, kad rakstnieks atnāca pie manis, apsēdās un vērs tālumā. Varbūt viņš smēlās spēku un iedvesmu rakstīt no manis? Varbūt tā radās pasaka par velniņiem? Esmu lepnis, ka manā tuvumā dzīvoja tik dižs cilvēks un varbūt tieši tāpēc arī es esmu kļuvis slavens. Pie manis pieskārušās tik daudz plaukstu, vai tur ir arī tavējā?

Kristers Edgars Grāvītis, 5. klase

Dzejas mēnesī - septembrī - ikviens var pārtapt par dzejnieku vai rakstnieku un uzrunāt citus dzejas valodā. 25. septembrī viesojāties Sausnējas novadpētniecības muzejā „Lidumi”, kuru saucam arī par rakstnieka Valda muzeju vai Balto māju. Kamīna zālē skanēja skolēnu sacerētās dzejas vārsmas autoru izpildījumā, pieaugušajiem bija iespēja sacerēt un nolasīt piecirdes. Dzejas dienas pasākumu vadīja skolotāja Dzintra Rudzīte. Mēs varam iepazīties ar Dzejas dienu daiļdarbu fragmentiem.

Rudens klāt

Rudens krāšņās lapas
Krīt uz slapjas zāles.
Un vējiņš pūš, cik spēj,
Un lapas projām veļ...
Es mēģinu tās noķert,
Bet vējš tās projām den!
Gaidīšu, kad vējš būs rimis,
Un lasīšu tad pilnu klēpi.
Es rotāšu ar tām
Tad savu pagalmu,
Lai redz to visi citi,
Cik krāsains rudens ir!

Sabīne Cielava, 3. klase

Rudens

Rudens jau atnācis ir,
Laiks top aukstāks.
Kokiem lapas krīt
Un zemei sedz seņeni krāsainu.
Savāksim mēs rudens veltes:
Vāksim ogas, sēnes,
Lai ziemā ir gardumi,
Ko kāru muti ēst!

Samanta Ērgle, 3. klase

Mēnešņiņš

Mēnešņiņš - bagāts vīrs -
Simt un viena draudzenīte!
Nakts melnūmā iemirdzas lukturīši,
Rāda ceļu zvēriem uz alām.

Vendija Kažemaka, 2. klase

Pelēkais kaķītis

Esmu kaķēns pelēkraibs,
Kažoks man ir ļoti maigs.
Skrāpēt māku nagiem asiem,
Visas peles mūk no manis!
Garšo pienušos tikko slauktus,
Un vēl desas luņķīti liess,
Bet par visu gardākas
Tomēr man ir pelītes.

Diāna Kristiāna Grāvīte, 3. klase

Lācīša nedienas

Lācītis ar lielo kāju
Gāja bitēm apgāzt māju.
Bītes dusmās lāci rāja,
Lācīti, kam lielā kāja.
Bītes metās lāci kost,
Lācim nācās lapās jozt.
Bītes viņam apkārt dūca,
Lācis bailēs pretī rūca.
Lācim lika nolikt māju
Projām iet ar klibu kāju...

Aivija Vestfāle, 9. klase

Ziema drīz būs klāt

Rudens lietū sēnes aug,
Pilns kļavu lapām rudzu lauks.
Sārtie āboli jau krīt,
Rudens lietus biežāk līst.

Ziema pienāks diži, aši,
Siltās drēbes jāvelk knaši.
Jaunais gads jau drīz būs klāt,
Mainīt naudu laiks ir sākt!

Ilona Riekstiņa, 5. klase

Rudens

Rudens krāšņās lapas krīt
Bērna rokās mazās.
Lapas krīt un krīt, un krīt, un krīt,
Dzeltenās un sārtās.

Tumšākas un gaišākas
Bērnu sirdis priecē,
Rudens krāšņo lapu zelts
Visu slavēts, nevis pelts.

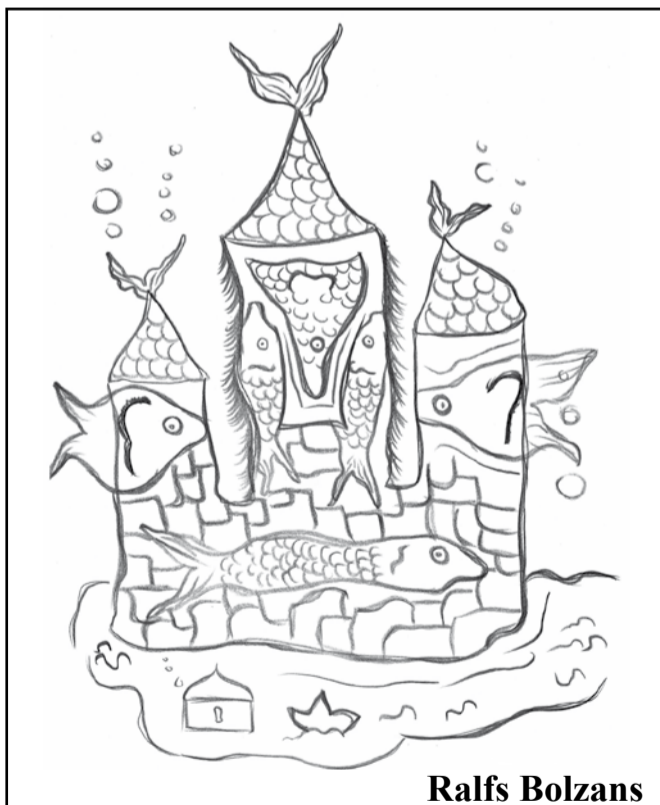
Elīna Veicmane, 4. klase

Rudens talka

Pirmdien Pēterīša mājā
Visiem zābaki ir kājās.
Valkā kartupeļu talka,
Visiem grozos ne jau malka!
Kartupeļi – lieli, resni,
Kastēm mājās vien tiek nesti.
Šogad kartupeļu daudz,
Un tad kaut uz tirgu brauc!

Alens Kārlis Kārklīšs, 5. klase

Ilustrē pasaku

Ralfs Bolzans

Viena no pazīstamākajām latviešu tautas brīnumu pasakām ir „Zalkša līgava”. Tā patiesi ir pārsteigumiem bagāta pasaka, jo zalktim iepatīkas meitene. Trīs reizes viņš nāca pēc līgavas, lai to aizvestu jūras ūdeņos. Laimīga ir viņu dzīve daudz gadu garumā.

Ir Ērgļu vidusskolā tāda tradīcija, ka 5. klases skolēni ilustrē šo pasaku, iedomājoties, kāda varētu izskatīties zalkša pils, kas taču atrodas zem ūdens. Arī šī gada 5. klases skolēni savus zīmējumus izvietoja izstādē latviešu valodas kabinetā un izvēlējās 3 darbus, kuri pašiem patika vislabāk. 1. vietā – Ralfs Bolzans, 2. vietā – Ieva Radzvilaviča, 3. vietā – Rinalds Žuks. Iepazīstinām lasītājus ar minēto autoru ilustrācijām.

Lāsma Hermane, 9. kl.

Bibliotēkas stāstiņi

draudzīgais

Reiz datoros atskanēja tik skaļa mūzika, ka no plauktiem izkrita vairākas grāmatas. Viena no tām bija pasaku grāmata. Tā kā pasaku grāmata stāvēja augstākajā plauktā, kritiens bija sāpīgs. Viņa bija pārāk vārga, lai nokļūtu savā vietā, tāpēc iekāpa zemākajā plauktā, kur dzīvoja nobružātas un apputējušas pasaku grāmatas. Vecās grāmatas bija tik vārgas, dažām vāki atplīsuši, vairākārt līmēti, lapas aprakstītas. Vecās grāmatas bija laipnas, tāpēc jaunajai te iepatīkās. Viņa pat paslēpās, lai bibliotekāre nenolīktu viņu citā vietā.

Kad vēl viena grāmata izkrita, tā iekāpa pie enciklopēdijām. Tās kļuva niknas un stūma pienācēju prom, arī viņa vēlāk nokļuva pie vecajām grāmatām. Tur jutās labi. Bibliotekāre nepamanīja, ka grāmatas stāv nepareizā vietā.

Monta Kurzemiece, 8. kl.

atraktīvais

Ir beigusies vēl viena diena bibliotēkā. Tuvojas vakars. Visas grāmatas ir saliktas rūpīgi plauktiņos. Žurnāli salikti uz galda kārtīgā kaudzītē. Datori izslēgti, un durvis aizslēgtas.

Viss bija kluss, taču pēkšņi – Bums! No plaukta, kas atrodas pie loga, nokritusi viena no lielākajām grāmatām. Tas nozīmē, ka bibliotekāre ir aizgājusi un nakts jautrība var sākties!

Pēkšņi visa bibliotēka ir vienās gaismās. Lampiņas pie plauktiem ir ieslēgtas, pie vecākajām grāmatām ir iedegtas sveces.

Datori ir sākuši darboties. Uz to ekrāniem tagad parādās sejiņas. Datori sarunājas savā starpā un sacenšas, kuram vairāk programmu un mazāk vīrusu.

Ieskanas radio uz bibliotēkas galda. Visas grāmatas ir nolēkušas no plauktiņiem. Tikai dažos plauktos redzams, kā vecākās grāmatas jautri ķiķina savā starpā un dzer tēju. Lielā grāmata, kas nokrita no plaukta, atkal ir uzrāpusies augšā. Tā ir „Aviācijas enciklopēdija”. Viņa pieprot šādus tādus trikus, lai atkal tiktu augšā plauktā bez problēmām. „Aviācijas enciklopēdija” ir bibliotēkas uzraugs naktī. Tā brīdina, ja kāds nāk, un novēro visu, kas notiek.

Bibliotēkas grāda nu pārvērtusies par deju zāli. Skan mūzika, un visi jautri dejo. Monitori gan nekāpj nost no saviem galdiem, jo uzskata, ka ir daudz labāki par grāmatām. Katru vakaru lielākās un gudrākās grāmatas iet pie datoriem un mēģina pierādīt, ka labākas tomēr ir grāmatas. Šie mazie strīdi ir bezgalīgi. Tomēr tie netraucē citiem atpūties un dejoj.

Visa bibliotēka dejo! Pat žurnāli vairs nekautrējas un aicina

grāmatu kundzes dejoj. Visiem ir jautri. Bibliotēkā katru dienu netiek visas grāmatas izmantotas, tādēļ ir ļoti veselīgi izvingrināt savas lapaspuses dejojot.

Kad tuvojas rīts, grāmatas atkal ierāpjas savos plauktos un tēlo, ka nekas cits, izņemot stāvēšanu plauktos, nav noticis pa nakti.

Sabīne Solovjeva, 8. kl.

pamācošais

Mums, grāmatām un datoriem, visinteresantākā bibliotēkā ir nakts. Tad sākas mūsu īstā dzīve. Vispirms ieslēdzas datori, lai pārbaudītu, vai viss darbojas, un pastāstītu citiem, kas notiek pasaulē, kādi ir laikapstākļi, vai mums būs jāsalst vai būs silti.

No plauktiem cienīgi nokāpj enciklopēdijas un sāk diskutēt ar vēstures grāmatām par to, kā bijis senāk un ko varētu sagaidīt nākotnē. Dažādas brīnumu stāsta pasaku grāmatas, kurās patīk klausīties, bet vienmēr ticēt gan nevar. Romantiskās dzeju un romānu grāmatas stāsta par mīlestību, bet filozofijas grāmatas pievēršas laimei un bēdām. Kad runas par mīlestību nonāk līdz bērniem, tad no plauktiem lec bērnu grāmatas un trako mūzikas pavadījumā. Nu visas grāmatas ir uz grīdas, un savaldīt tās var tikai detektīvu grāmatas. Tiek norāts katrs trokšņa un nekārtību cēlājs. Tad jau arī klāt rīts, kad jāiekārtojas atpakaļ plauktos un datoriem atkal jāizslēdzas.

Juta Lūdaka, 9. kl.

datorizētais

Kāds trokšnis uzmodināja visas grāmatas, žurnālus un avīzes, kas aiz ziņkārības pieleca kājās. Visi apjuka, ieraugot, ka bibliotēkā ir parādījušies vadi, kastes, lielākas un mazākas, jauni krēsli. Viena no gudrākajām enciklopēdijām, kas pazina tehnoloģijas, iesaucās: „Ieradušies datori, daudz datoru!” Un tad tikai sākās!

Cilvēki, kuri nāca uz bibliotēku, vairs neņēma grāmatas, bet gan skrēja pie datoriem. Grāmatas lapas vien noplātīja. Nebija patīkami klausīties, ka nu tika slavēti datori, kas visu zinot.

Kad cilvēku nebija, grāmatas sazinājās ar datoriem. Cits citam uzdeva jautājumus un meklēja atbildes. Grāmatas ieklausījās, ko datori stāstīja, datori arī lasīja grāmatas, un abas puses pamazām samierinājās.

Cilvēki arī priecājās gan par grāmatu, gan datoru gudrību.

Lāsma Hermane, 9. kl.

Redaktore: Lāsma Hermane 9. kl.

Skolu literārā avīze 2013. gada oktobris

Latvijas Tautas fronteī 25 - arī Ērgļos

Vai tas ir daudz vai maz? Par cilvēku varētu teikt – pašā jaunības plaukumā. Par politisku veidojumu saku – gandrīz jau ar bārdu. Lai nu kā, bet laiks skrien vēja spārnēm, un Latvijas Tautas fronte sagaidījusi 25 gadus. Es gribētu teikt, ka šo gadadienu var nosaukt par Gaišo emociju, pārdzīvotību un uzdrīkstēšanās piemīņu.

Ērgļos LTF radās 1988. gadā pēc lielās Mežaparka manifestācijas. Šajā pasākumā mēs bijām apmēram 20 cilvēku no Ērgļiem. Emocijas kūsāja, runas skandēja gan inteliģences pārstāvj, gan tobrīd esošie deputāti. Man atmiņā palicis LKP CK pirmā sekretāra Jāņa Vagra teiktais: „Es savai tautai neko sliktu neesmu darījis un arī nedarīšu.” Par to arī viņš saņēma ziedus no manifestācijas dalībniekiem. Savāda bija šī taisnošanās no kompartijas līdera mutes. Bet varbūt tā bija grēksūdze. Nezinu. Likās, ka visi vārti mums ir vaļā un jau rīt iesim uz neatkarīgu Latviju.

Atbraucot atpakaļ uz Ērgļiem, nodibinājām Tautas frontes nodaļu. Par tās vadītāju ievēlēja mani. Jau 1989. gadā Ērgļu LTF biedru skaits sasniedza 460 cilvēkus. Gribētu teikt – ar lielu enerģiju apveltīti un drosmīgi cilvēki. Ērgļenieši grib būt patstāvīgi, to apliecina fakts, ka līdz 1959. gadam bija Ērgļu rajons un arī tagad ir Ērgļu novads. LTF Ērgļu nodaļa arī nolēma būt pati par sevi un nepievienojās Madonas nodaļai. Bijām un esam lepnī par sevi.

J.Šaudiņa biedra karte.

Darāmā bija daudz, un Ērgļu tautfrontieši mērķtiecīgi jaucās iekšā politikajos procesos. Cīnījāmies un uzvarējām, lai Dainis Ivāns 1989. gada pavasarī kļūtu par PSRS Tautas deputātu kongresa deputātu. 1990. gadā ievēlējām Valdi Šteinu Latvijas PSR Augstākajā Padomē. Tas tika darīts mērķtiecīgi, lai mierīgā ceļā varētu atjaunot Latvijas neatkarību. Piedalījāmies „Baltijas ceļā”. 1990. gada pavasarī demontējām pieminekli tanku, kas šobrīd vecumdienas pavada Mores muzejā. To visu darīja cilvēki, kuriem mājās bija ģimenes, aizņemība, bet neviens neteica – nē es to nedarīšu, lai dara kāds cits. Tā bija tiešām fantastiska sajūta.

1991. gada janvāris bija brīdis, kad varēja salūzt tas, ko bijām veidojuši - tiltu - soli pa solim uz Latvijas faktisko neatkarības atjaunošanu. Manifestācijā skanēja kvēlas runas un valdīja vienotības sajūta. Taču, braucot mājup, pa radio mūs uzrunāja Elita Veidemane, kura aicināja visus braukt atpakaļ un aizstāvēt Rīgu. Mājās jau tajā pašā naktī sākām spriest, ko darīt. Atceros, ka tad dzīvoklī ienāca Aivars Grīnbergs, kas strādāja uzņēmumā CATA par šoferi, un pateica, ka te nav ko daudz domāt - jāpiekrauj kravas auto ar granti un jābrauc uz Rīgu. No CATA dabūjām 7 kamazus un no Ērgļu arodividusskolas divus smagos auto, kuri bija paredzēti militārajai apmācībai, piekrāvām tos ar granti un tai pašā naktī devāmies uz Rīgu. Mūsu apsardzes objekts bija Augstākā tiesa. Pirmie sargātāji palika Rīgā ilgāku laiku, kamēr

Manifestācijas laika.

tika organizētas regulāras maiņas. Ērgļos atgriezies tieši tajā vakarā, kad notika apšaušana pie Iekšlietu ministrijas. Varu atzīt, ka tānī naktī pirmo reizi tā pa īstam sajutu, kas ir bailes.

Tikko likās, ka iestājies mierīgāks laiks, sekoja 19. augusta pučs. Mana darbavieta bija Vissavienības sakaru mezgls Ērgļos. Pienāca informācija, ka no Zaķumuižas uz Ērgļiem virzās armijas kolonna. Bija zināms, ka tā ir pakļauta drošības komitejai, tas nozīmēja, ka viņi nebrauc uz Ērgļiem uz mācībām. Pie manis pienāca nu jau bijušais sakaru mezgla vadītājs Elmārs Velcis un teica: „Juri, tev tūlīt pat ir jāpazūd un padomā arī par savu ģimeni!” Tovakar aizvedu ģimeni uz citu vietu, bet pats aizbraucu netālu no Ērgļiem uz Aleksandra Vaska lauku mājām. Tur jau dzīvoja divi viņa dēli, kas izvaiījās no kara komisariāta, jo negribēja iet armijā. Tā kā viņš bija mednieks, tad naktī katrs dabūjām šaujamo. Bijām gatavi pretoties, ja vajadzētu. Baiļu nebija, tās bija palikušas janvārī pie Augstākās tiesas.

Otrā dienā devāmies uz Ērgļiem. Sakaru mezgls bija aplenkts. Karavīri kaut ko gaidīja. Domāju tālākai rīcībai pavēli. Trešajā dienā Maskavā sākās izšķirošie notikumi. Televīzijā tika pārraidīta Jelcīna runa no tanka. Ienāca prātā dot iespēju šo runu noklausīties armijas vīriem. Viņu komandieris noklausījās un teica: „Ko mēs te darām? Es taču esmu par Jelcīnu.” Un militāristi projām bija.

Latvijas Tautas fronte savu bija izdarījis – bija atjaunota Latvijas faktiskā neatkarība. Sākās ikdiena, veidojās partijas, kurās bija LTF biedri un savādāk domājošie. Zuda un pamazām izkusa ideja, kura mūs vienoja sākumā – kaut ar vīzēm, bet brīvā Latvijā! Arī Ērgļu LTF nodaļa pēc 4. LTF kongresa pārstāja darboties.

Daudzi cilvēki uzdod jautājumu: „Kā bija iespējams, ka Tautas atmoda radās un kas to veidoja?” Ir vairākas sazvērēstības teorijas. Nesen internetā lasīju bijušā Tautas frontes valdes priekšsēdētāja Valda Šteina rakstu. Viņš min veselus četrus variantus. Varētu jau minēt arī vairāk, taču nezin vai līdz pilnai patiesībai nokļūtu. Vai varētu šo fenomenu atkārtot? Domāju, ka nē. Varbūt kādreiz? Arī sportists savā karjerā var izdarīt tikai vienu lēcieni, bet sasniegt rezultātu, kuru pārspēt nevar neviens, iespējams pēc ilga laika.

Man ir sajūta, ka LTF Ērgļu nodaļa bija vislabākā. Ir lepnams par mums visiem, jo mēs bijām vienoti visos veidos. Ja es sāktu uzskaitīt visu Ērgļu nodaļas dalībnieku padarītos darbus, tad vajadzētu diktēt palielināt laikraksta lapušu skaitu. Mēs nevarām dzīvot pagātnē. To vajag atcerēties. Tika uzrakstītas vairākas vēstures lappuses, par kurām var droši teikt: „Mēs pierādījām, ka esam stipri un tādi arī būsīm. Jo mums ir milzīgs gara spēks.”

Juris Šaudiņš

Foto no personīgā arhīva

Par grāmatizdevēju Kārli Rasiņu...

Lietainā 22. septembra dienā Blaumaņa kapos tika guldītas divas urnas, kuras atceļojušas no Zviedrijas. Ar atceres brīdi atvadījāmies no Kārļa Rasiņa un viņa sievas Annas Otīlijas Rasiņas.

Grāmatizdevējs un sabiedriskais darbinieks Kārlis Rasiņš (1886-1974) dzimis Ērgļu draudzes skolas skolotāja un ērgļnieka Kārļa Rasiņa ģimenē. (Kārlis Rasiņš vecākais bija precējies ar Mildu Jurjāni – mūziķu Jurjānu māsu). Mācījies Jumurdas pagasta skolā, Ērgļu draudzes skolā, pēc tam Cēsu pilsētas skolā. Pārcēlies dzīvot uz Rīgu, strādāja par grāmatvedi, līdztekus studējot dziedāšanas mākslu pie mātes brāļa Pāvula Jurjāna, dziedāja latviešu operas korī. Sākoties 1. pasaules karam, Kārlis Rasiņš nonāca Kaukāzā, Maikopā, kur strādāja Viskrievijas zemstū savienībā.

1921. gadā, atgriežoties dzimtenē, kļuva laikraksta „Brīvā Zeme” administrators. 1926. gadā nodibināja grāmatu apgādu „Literatūra” un strādāja kopā ar brāli Paulu. Nozīmīgākie Kārļa Rasiņa izdotie darbi: „Latvju tautas dainas”, „Latviešu literatūras vēsture” 6 sēj., „Latvju tautas anekdotes”, brāļu Kaudzīšu un A.Grīna kopotie raksti, „Latvijas atbrīvošanas kara vēsture” u.c.

2. pasaules karš izjauc nākotnes nodomus. Neizdotas palika sagatavotās grāmatas, tai skaitā „Latviešu kuģniecības vēsture”, „Latviešu dziesmu svētku vēsture”, „Latviešu kultūras vēsture” u.c.

1944. gadā Kārlis Rasiņš devās uz Zviedriju.

Kārļa Rasiņa sapnis bija atgriezties dzimtenē un tapt guldītam blakus savam tēvam un mātai. Viņa vēlēšanās ir piepildījusies!

Ieva Vilnīte,

Brāļu Jurjānu memoriālā muzeja „Meņģeļi” vadītāja

Atrast savu grāmatu

18. septembrī Ērgļu vidusskolas multimediju centrā notika Dainas Grūbes (Grigorjevičas) dzejoļu izlases „Atstāj mani mīlošu” atvēršanas svētki. Autore ir apgāda „Zvaigzne ABC” projektu vadītāja, redaktore, korektore, dzejas konsultante, tulkojāja.

Pirmoreiz Daina nokļuva Ērgļos, būdama LVU Filoloģijas fakultātes studente, jo Rūdolfa Blaumaņa „Brakos” bija muzeja praksē. Toreiz viņa nenojauta, ka drīz pēc tam 19 gadus būs Ērgļu vidusskolas skolotāja, mācot latviešu valodu un literatūru, angļu valodu un ētiku, vadot skolēnu literārās jaunrades pulciņu. Paraleli darbam skolā trīs gadi (1996 – 1999) tika aizvadīti, veidojot Ērgļu, Jumurdas un Sausnējas pagasta avīzi „Vidzemes Augstiene”. 2000. gada 4. janvārī Ērgļu saieta namā tika atvērts pirmais dzejoļu krājums „...ar domām uz lauku ceļu”, nu pēc 13 gadiem saņemam dzejas izlasi „Atstāj mani mīlošu”.

„Veidojot tematisko dzejas izlasi,” stāsta Daina Grūbe, „gribēju akcentēt noskaņu daudzveidību, izjūtu nianšes, dzejas formas un izteiksmes dažādās iespējas. Vēlējos apliecināt, ka dzejolis kā mākslinieciskās izpausmes veids nav saistāms ar konkrētu dzīves reāliju vai momentu, - tāpēc grāmatā neesmu minējusi dzejoļu tapšanas gadus. Turpretī ar hronoloģisko sakārtojumu pa nodaļām atbilstoši datumiem un pat pulksteņa laikam esmu vēlējusies padarīt šo dzeju personiskāku, radīt lasītājam klātbūtnes efektu.”

Jautāta par dzejas rakstīšanas sākumu, Daina min faktus, ka vecmāmiņa Matilde Šmite, kas mācījusies Maskavā A. Šapavskas Tautas universitātē un pazinusi Linardu Laicenu, Andreju Upīti, Vladimīru Majakovski, saviem mazbērniem mājās veidojusi žurnālu „Ģimenes Puls”, kurā tika ierakstīti mazmeitas pirmie dzejoļi, no kuriem viens tika aizsūtīts žurnālam „Zīlīte”. Dainas vecvecitēvs Miķelis Lečmanis, Ķeipenes pagasta „Baložu” māju saimnieks, 50 gadu garumā pierakstījis laika novērojumus un pat noorganizējis to izdošanu nelielā grāmatīņā.

Tagad Dainas darba diena rit apgādā „Zvaigzne ABC”. Kā redaktorei laba sadarbība izveidojusies ar rakstnieci Dainu Avotiņu, dzejniekiem Uldi Ausekli, Leonu Briedi, Madonas puses dzejnieci Anitu Skrjabi un citiem latviešu literātiem.

Tomēr sirds darbs ir tulkošana no angļu valodas. Pirmā grāmata tika iztulkota 2002. gadā, pa šiem gadiem iznākuši apmēram 40 tulkojumi. Viņa iesaka lasīt tādus savus tulkotus darbus kā Filipas Gregorijas sēriju „Tumsas ordenis”, Džona Grīna romānus, Vikijas Maironas grāmatu „Djū”, kā arī Maikla Geitsa Gila „Kā Starbucks izglāba man dzīvi”, kas iznāks drīzumā.

Kā interesantu darbu Daina min 2009. gadā rediģēto Tūra Heijerdāla grāmatu „Septītajā dienā zeme bija zaļa”, kur autors meklē atbildi uz jautājumu, vai pasaule ir radīta vai attīstījusies evolūcijas ceļā, parādot, ka iespējama zinātniskā un reliģiskā pasaules uzskata saplūšana.

„Atšķirībā no daudziem citiem cilvēkiem (zinošiem un ne tik zinošiem), kuri domā, ka moderno tehnoloģiju attīstība apdraud interesi par grāmatām, es tā neuzskatu,” saka Daina Grūbe. „Vienmēr ir bijuši un būs cilvēki, kas ir lasījuši un lasīs grāmatas, un ir bijuši tādi, kas nelasa un nelasīs. Un ir arī daudz tādu cilvēku, kuriem kādā dzīves posmā grāmatas nav vajadzīgas, bet tad viņi tās sev atklāj (vai otrādi).”

Ja bērns vai jaunietis nelasa grāmatas, manuprāt, tas vēl nav pamats satraukumam. Galvenais, lai viņš būtu atvērts garīgai „barībai”. Kā paradoksalu piemēru tam varu minēt pati sevi: mana interese par lasīšanu aptuveni 10–20 gadu vecumā bija visai minimāla.

Pašlaik varu teikt, ka man laba, satura un valodas ziņā kvalitatīva literatūra ir viena no dzīves baudām. Varu tikai novēlēt katram – kā jaunam, tā pieredzējušam lasītājam – atrast savu grāmatu (grāmatas), ar kuru cilvēks ir „uz viena viņa”, lai neliegtu sev šo baudu.”

Tagad Daina dzīvo Ķegumā, kuru dēvē par savu miera ostu. Lielī ir izauguši 3 dēli. Vecākie - Andris un Artūrs - dzīvo un strādā Rīgā. Artūrs ir nodibinājis ģimeni, un Dainai ir divgadīgs mazdēliņš Kārlis. Jaunākais dēls Aivars beidzis studijas Notingemas Universitātē un dzīvo un strādā turpat, kā arī aktīvi apceļo pasauli. Daina saka paldies Ērgļu cilvēkiem, jo šeit jūtas kā savējā, ir gaidīta, ir vēlēšanās te atgriezties, jo ir laba aizmugures izjūta. Savukārt mums katra tikšanās ar Dainu Grūbi ir interesantu, radošu pārdomu rosinoša.

Māriete Breikša

Foto: Ilze Daugiallo

Paaudžu sadziedāšanās „Meņģeļos”

28. septembrī jau trešo gadu Brāļu Jurjānu memoriālajā muzejā „Meņģeļi” notika paaudžu sadziedāšanās pasākums „Man bij’ dziesmu vācēlīte”, kur ikviens interesents bija aicināts ierasties ar dziesmām, dziesmu kladēm un mūzikas instrumentiem. Šogad pasākums norisinājās Jurjānu dzīvojamā mājā – saimes istabā. Senāk šī telpa bijusi daudz lielāka, bet, neskatoties uz to, ikvienam pasākuma apmeklētājam bija iespēja kaut nedaudz sajūt īpašās sajūtas, kādas saimes istabā valdīja arī laikā, kad dzīvoja Jurjānu ģimene.

Arī šogad pasākuma auditorija sniedzās pāri Ērgļu robežām, jo ieradās lieli un mazi dziedātāji no Ķeipenes, Madonas, Taurupes un Jumurdas. Īpašs prieks par jauno paaudzi, kuri ne tikai dziedāja, bet muzicēja ar koka pušamajiem un sitamajiem instrumentiem. Turklāt ikviens apmeklētājs varēja atvērt īpašo „dārzeni”, kurā bija paslēpies kāds ticējums, mīkla vai uzdevums.

Dziedot dziesmas un tautasdziesmas, laiks paskrēja vēja spārnēm, un tas tikai liecina, ka šāds pasākums ir jāturpina.

Uz tikšanās nākamgad – 4. paaudžu sadziedāšanās pasākumā!

Brāļu Jurjānu memoriālā muzeja „Meņģeļi” vadītāja Ievas Vilnītes teksts un foto

Miķeļdienas izstāde – maiņa Jumurdā

No vienas sīkas domas, kura pārtapa idejā par augļu un dārzeņu izstādes rīkošanu pirms trim gadiem, ideja pāraugusi par īpašu akciju, kurā aicināts piedalīties katrs, kuram ir, ko dot - maisiņš, maiss, saujiņa ar dārzeņiem, augļiem vai citām rudens veltēm...Ar katru dienu arvien vairāk pārliecināsim, ka Latvijas laukos dzīvo darbīgi, čakli un dāsni cilvēki, vismaz Jumurdā - noteikti! Katrs dara, cik viņa spēkos, spēcīnos šobrīd, šeit un tagad, un lai burkšķi neburkšķ, lai skatās savos darbos, gribēšanā un varēšanā! Galvenais ir apzināties un saprast - mums katram ir, ko dot, saprast, ka dalīties ir jāmācās, jāprot, jāgrib un jāvar - no sirds, bez lielām cerībām un gaidīšanas, ko saņems atpakaļ. Es zinu un priecājos, ka jumurdieši dalās un izpalīdz cits citam ļoti, katru dienu, katru stundu! Un ne vienmēr tas jā dara akcijās, ar vārdiem, uzvārdiem un pierakstot padarīto un savākto. Organizējot šo akciju, es tikai vēlos, lai mēs apjaustu savu varēšanu, lai mācītos kā skudras. Salmiņu pa salmiņam nesot un ceļot, var padarīt ļoti daudz! Katram atsevišķi vest uz Ērgļiem maisiņu ar burkāniem sanāks dārgi, un vēl neziņa, kam un kur atdot, bet šādi saliekot piecus maisiņus kopā, sanāk vesels maiss! Šogad bija jaunievedums - maiņa. Ja esi atnesis kādu velti, drīkst droši paņemt kaut ko sev noderīgu pretī! Tā viena cītīga sarkano biešu audzētāja tika pie skaista ķirbja, vēl kāda čakla saimniece pie cūku pupu sēklām nākamajam gadam, tie, kas pārlietu kautrīgi, iztika bez maiņas.

Jumurdiešu dāsna devums ceļā uz Ērgļiem.

Paldies: Andrai Salnītei; Vinetai Lippei, Rolandam Gadišķim; Velgai Birkenšteinei; Lucijai Lbiete; Skaidrītei Renckulbergai; Klintai Zeifertei; Viesturam Putniņam; Stellai Rutkai; Vitai Bērziņai; Ērikai Purviņai; Anitai Saldavai; Lapsu ģimenei; Annai Sarkanābolai; Vīnei Cīrulei; Vizbulītei Dreimanei; Zentai Zeltiņai; Smeiļu ģimenei; Agitai Opincānei; Maijai Vilnītei; Ievai Vilnītei.

Paldies čaklajiem krāvējiem Ērgļu sociālās aprūpes centrā! Paldies darbiniekiem par silto uzņemšanu! Lai saimniecītēm radoša izdoma, visu pārstrādājot un gatavojot! Labu apetīti!

Kultūras darba organizatores Jumurdas pagasta pārvaldē **Initas Lapsas** teksts un foto

Jumurdas iedzīvotāju ziedojumi Ērgļu aprūpes centriem

30. septembrī Ērgļu novada sociālās aprūpes centra pagalmā ierīpoja divas automašīnas, pilnas ar kartupeļiem, ķirbjiem, kabačiem, burkāniem, bietēm un citiem lauku labumiem. Jumurdas pagasta pārvaldes priekšsēdētāja Agita Opincāne un kultūras darbiniece Inita Lapsa jau trešo gadu pie mums ierodas ar Jumurdas iedzīvotāju Miķeļdienas izstādes gardajiem eksponātiem. Šoreiz izstādē piedalījušās 18 ģimenes no Jumurdas un 1 ģimene no Ērgļiem. Izsaku lielu pateicību visiem iedzīvotājiem, kas piedalījās izstādē, un īpaši Initai Lapsai par ieguldījumu izstādes organizēšanā.

Ar atraktīvu, jautru un muzikālu priekšnesumu mūs priecēja Sausnējas līnijdejošu grupas *Relax* meitenes. Aprūpes centra iemītniekiem ļoti patika teatrāli iestudētās dejas, jaukā mūzika un tas, ka mākslinieces katrā dejā uzstājās ar citu tērpu.

Teksts un foto: Ērgļu novada sociālās aprūpes centra vadītāja **Ieva Dūduma**

Čaklie Braku palīgi

Talko Ērgļu Profesionālās vidusskolas audzēkņi.

Braki šogad ir tik daudz apmeklētāju sagaidījuši, uzņēmūši, un katrs te var atrast sev jauko un patīkamo. Vieni vēlas iepazīties un izzināt muzeju un izstaigāt takas un taciņas, aplūkot Zibensšķelto akmeni, Noliņa ābeli un sajast plašumu, esot Jāņkalniņā. Citi grib izbaudīt sportiskas aktivitātes, kāpelējot pa atrakciju parku „Braku takas”. Ģimenes ar bērniem labprāt izmēģina un izskraida pa jauno rotaļlaukumu. Cilvēkiem patīk sakopta un skaista vide, taču kādam par to ir jā rūpējas un diendienā kā mazam rūķītim jāstrādā.

Septembra sākumā Brakus pamatīgi sāka postīt cūkas. Jāņkalniņš jau bija iemīļots rakņāšanas objekts, bet vissāpīgāk bija, kad tika uzrakts pagalms un teritorija ap skulptūru „Rozes māte”. Braku muzeja darbinieki nopietni sāka šos postījumus izvērtēt ar mednieku kolektīvu „Mednis” un pieņemt lēmumu, lai mazinātu cūku izdarītos postījumus. Tā kā cīņa ar racējiem nebija tik viegla un vienkārša, tad iesaistījās arī mednieku kolektīvs „Ozoliņš”. Paldies drosmīgajiem medniekiem, jo kopīgi cūku skaits tika ierobežots!

Aicināju palīgā arī Ērgļu vidusskolas skolēnus, lai sakoptu muzeja teritoriju un nolīdzinātu postījumus jeb uzrakto zemi. Liels paldies 3.

klases skolēniem un viņu audzinātājai Lienai Bukovskai! Tikpat čakli rosījās arī 7. klases skolēni audzinātājas Mārites Kovaļevskas vadībā. Audzēkņi nolasīja no ābelēm ābolus un zem ozoliem zīles, jo tā bija galvenā barība, kāpēc cūkas nāca uz Brakiem.

Labi palīgi bija Ērgļu Profesionālās vidusskolas viesmīļi (audzinātāja Inese Zlaugotne) un guļbūves ēku celtnieki (audzinātāja Ilze Oša), kuri gan līdzināja cūku rakumus, gan arī sakopa muzeja teritoriju. Atsaucīgie pedagogi bija Inita Bērzkalna un Judīte Purviņa. Pateicība arī ērgļniekiem Kārlim Petrovskim, kas nenoguris cīnījās ar bezgalīgajiem un nebeidzamajiem cūku postījumiem.

Kopā var daudz paveikt. Reizēm rokas nolaižas, redzot, kādu postu spēj izdarīt meža dzīvnieki, īpaši, ja tūlīt muzejā piebrauks kārtējais tūristu autobuss, lai priecātos par dabu, tās skaistumu un klusumu. Paldies čaklajiem rūķīšiem, kas ir ne tikai ciemiņi svētku reizē, bet arī, kad Braki sauc pēc palīdzības!

Braku muzeja vadītāja **Zinta Saulīte** **Initas Bērzkalnas** foto

Starptautiskā veco ļaužu diena

Visā pasaulē **1.oktobrī** svin Starptautisko veco ļaužu dienu. Šādu tradīciju 1990. gadā ieviesa Apvienoto Nāciju Organizācija (ANO). Ērgļu novada sociālās aprūpes centrā „Kastaņas” Starptautiskās veco ļaužu dienas pasākumu organizēja sociālā darbiniece Evija Millere. Koncertu atklāja ansamblis „Pīlādžītis” ar brīnišķīgām dziesmām un stāstiem. Liels paldies „Pīlādžīša” dalībniecēm! Mums ļoti patika arī Ernesta Ādera nerātnās dziesmas un stāsti. Iemītnieki kopā ar viesiem sēdēja saposušies pie galdiņiem ar kafiju un gardumiem. Pēc koncerta aprūpes centa zāli ieskandināja dziesminieks Uldis Vabulis, un balle ar dažādām jautrām spēlēm turpinājās līdz vakaram. Starptautiskā veco ļaužu diena Ērgļu novada sociālās aprūpes centrā tika nosvinēta godam. Mums prieks, ka izdevās tik jautrs, aktīvs un muzikāls vakars.

Ērgļu novada sociālās aprūpes centra vadītājas **Ievas Dūdumas** teksts un foto

DZEJAS PĒCPUSDIENA

Ir saulaina rudens **25. septembra** pēcpusdiens, un Ērgļu Profesionālajā vidusskolā skan dzejas lasījumi. Skolā jau ir izveidojusies tradīcija – septembrī atzīmēt Dzejas dienu.

Tā kā šogad mūsu Ērgļu novadniekam R. Blaumanim ir 150. jubilejas gads, mūsu izvēle bija iepazīties ar R. Blaumani kā dzejnieku.

Pasākumu uzņēmās organizēt latviešu valodas un literatūras skolotāja Inese Maltavniece, bibliotekāre Diāna Kuzina un skolas sociālā pedagoge Inita Bērzkalna. Paldies viesmīlības skolotājai Ilzei Bukovskai, 3. kursa viesmīļiem un aukļu kursa meitenēm par rudenīgi skaisti noformēto zāli un tējas galdū, kur cienastu sagatavoja ēst gatavošanas pulciņš ar tā vadītāju Ivetu Kļaviņu.

Uz dzejas pēcpusdienu sanāca skolas audzēkņi ar iepriekš sagatavotiem mājas darbiem. Uzdevums bija katram audzēkņim kursam izvēlēties vienu R. Blaumaņa dzejoli un to prezentēt. Piedalījās ar savu dzejas lasījumu visi atnākušie. Interesanti izskanēja dzejas lasījumi 3. kursa remontstrādniekiem, 1. kursa apvienotā remontstrādniekiem/pavāra palīgiem, 1. kursa viesmīlības pakalpojumu speciālistiem un guļbūves ēku celtniekiem. Nofilmētus dzejas lasījumu rakstnieka R. Blaumaņa atdusas vietā demonstrēja 3. kursa namdari, bet viesmīļu meitenes bija ilustrējušas deklamēto

dzeju ar veiksmīgi piemeklētām fotogrāfijām. Īpaši pārsteidza klātesošos 3. kursa viesmīlības pakalpojumu speciālisti ar iestudētu uzvedumu un aukļu kursa meitene tautastērpā, kura dzejoli parādīja dejā un dziesmā un jaunekļiem tika pasniegti ziedi. Vislielāko sajūsmu izraisīja arboristu kursa puīšu iznāciens, kuri sevi pieteica kā vīru kopa „Mežs” un skanīgi nodziedāja tik populāro dziesmu „Vēl tu rozēs plūc”.

Uz tikšanos ar skolas audzēkņiem un darbiniekiem bija ieradusies R. Blaumaņa memoriālā muzeja „Braki” darbiniece Anna Kuzina, kura labprāt pastāstīja par rakstnieku kā par dzejnieku, atbildēja uz jautājumiem un pēc klātesošo lūguma pastāstīja arī par savām sarakstītajām un izdotajām grāmatām.

Pēcpusdienas turpinājumā visi cienājāmie pie smekīgās ābolmaizes, dzērām tēju un skatījāmies multfilmu „Velniņi” (no muzeja „Braki” krājuma).

Paldies par atsaucību! Uz tikšanos nākamajā rudenī!

Latviešu valodas un literatūras skolotāja **Inese Maltavniece** **Bibliotekāre Diāna Kuzina** **Foto: Elīna Madalāne**

Dzejas dienu noskaņas Sausnējas pagastā

No kreisās: Oskars Grote, Māra Liepiņa, Agris Lesiņš.

Bija jauks un saulains 13. septembra vakars. Vēl laukā ir gaišs, bet ap rakstnieka Valda muzeju „Līdumos” pulcējas dzejas mīļotāji uz Dzejas dienām veltīto pasākumu. Sanāca kupls pulks, cilvēku divdesmit. Dzejas vakaru atklāja Dainuvīte Bikše, pēc viņas dzejoli nolasīja Inga Grote, atceroties Imantu Ziedoni. Tad vārds tika dots Oskaram Grotēm. Oskars, nedaudz satraucies, lasīja mums gadiem krātos savus dzejoļus. Tie bija gan skumji, gan pārdomu pilni. Oskars paskaidroja, ka dzeja radusies dažādos dzīves mirkļos un noskaņās. Pēc viņa savu dzejoli nodeklamēja Māra Liepiņa. Tas viņai bija tapis lielas mīlas moku dūsmās. Turpinājumā uzstājās Agris Lesiņš ar mīlas sižeta dzejas lasījumu un tēlojumu. Tā arī Agris pamatoja, ka visjaukākā dzeja top, pateicoties mīlestībai. Kad dzeju bijām klausījušies un suminājuši to izpildītājus, sēdāmies pie pašu formēta kafijas galda. Bija gan gardi rauši, gan arī skaisti un aši danči, par mūziku parūpējās Agris. Bija patīkams un lustīgs pasākums, kas ieliksmo sirdi un dod spēku gaidīt garo ziemu.

Pasākuma dalībniece **Mirdza Vestfāle**
Foto: **Dzidra Riekstiņa**

Aicina Ērgļu saietā namā

Ērgļu saietā namā atsāk darbu kolektīvi, kuros var saturīgi un interesanti pavadīt brīvo laiku, radot prieku ne tikai sev, bet arī apkārtējiem ļaudīm. Aicinām dziedātājus, dejotājus, audējus, teātra mākslas cienītājus, līnijdejojājus u.c. Jaunos dalībniekus aicinām šādos kolektīvos:

Jauktais koris „Ērgļi”

(diriģents Ralfs Šmīdbergs)

e-pasts: ralfens@inbox.lv

Aicināti vidusskolēni, gan arī pieredzējušāki

dziedātāji, mēģ. ceturtdienās plkst.18.30.

Deju kolektīvs ”Pastalnieki”

(vad. Mārīte Taškāne, mob. 26528369),

e-pasts: marite.taskane@inbox.lv;

mēģinājumi piektdienās plkst.20.00 un svētdienās plkst. 11.00.

Deju kolektīvs „Rūdis”

(vad. Antra Grinberga, mob.t. 26498175)

e-pasts: samo@tvnet.lv;

mēģinājumi sestdienās no plkst.17.00.

Vidējās paaudzes deju kolektīvs „Erla”

(vad. Antra Grinberga, mob. 26498175)

e-pasts: samo@tvnet.lv

mēģinājumi: otrdienās, piektdienās plkst. 20.00)

Dāmu deju grupa „Varbūt”

(vad. Antra Grinberga,

e-pasts: samo@tvnet.lv

mēģinājumi ceturtdienās plkst.18.30)

Bērnu deju kolektīvs “Pienenīte”

(pirmsskolas - vad. Antra Grinberga, mob. 26498175)

e-pasts: samo@tvnet.lv

mēģinājumi: otrdienās, ceturtdienās plkst.17.30.

Bērnu vokālais ansamblis „Ķipari”

(vad. Ieva Vilnīte, mob.t. 29328543)

e-pasts: ieva.vilnite@inbox.lv

Ērgļu teātris

(režisore Terēzija Kaimiņa, mob. 26322426)

e-pasts: tereza.k@inbox.lv

Tautas lietišķās mākslas studija „Ērgļi”

(vad. Sandra Lauberte, mob. 28372607)

Tautas mūzikas kopa „Pulgosnieši”

(vad. Inese Maltavniece, mob.t. 6391466)

Līnijdejas

(vad. Emma Cera, mob. 26468124)

Eksotiskās dejas

(vad. Vita Supe, mob.t. 27755381)

e-pasts: asupe@inbox.lv

nodarbības pirmdienās plkst. 18.00.

Sporta deju klubs “Vizbulīte”

(vad. Sandra Avotiņa, mob.t. 26528132)

e-pasts: sandrasaietanams@tvnet.lv

nodarbības pirmdienās, trešdienās un piektdienās no plkst. 16.00.

Mūzikas kursi - darbojas Virdžīnijas Burovas vadībā, personīgi vienojoties.

Lūdzam interesēties saietā namā vai pa tālruni 26528132.

Vēlot veiksmīgu, radošu, un aizrautīgu jauno AMATIERMĀKSLAS SEZONU -

Ērgļu novada pašvaldības speciāliste-kultūras darba organizatore **Sandra Avotiņa**

Hipotēku banka

VALSTS ATBALSTS BIZNESAM

Informācija par biznesa plānu – konkurss jauniešiem „Lec biznesā!”

Hipotēku banka, veicinot jauniešu iesaistīšanos uzņēmējdarbībā, jau ceturto gadu izsludina biznesa plānu konkursu “Lec biznesā!”

Konkursa norise

Konkurss notiek divās kārtās. Pirmajā kārtā aicinām jauniešus (18 līdz 30 gadus vecus) līdz 4.novembrim iesūtīt biznesa idejas aprakstu līdz 3 A4 lapām.

Konkursa pieteikums kopā ar biznesa idejas aprakstu un pieteicēja CV jānosūta elektroniski uz e-pasta adresi lecbiznesa@hipo.lv.

Idejas aprakstam jāatbilst gan konkursa nolikumam, gan Starta programmas nosacījumiem.

Idejas tiks vērtētas, ņemot vērā:

- ✓ Biznesa idejas apraksta skaidrību un precizitāti;
- ✓ Tirgus aprakstu (mērķauditorija, potenciāls, konkurenti);
- ✓ Projekta realizācijas aprakstu;
- ✓ Finansiālā pamatojumu/ idejas dzīvotspēju.
- ✓ Pievienoto vērtību Latvijas ekonomikai.

50 labāko biznesa ideju autorus aicināsim piedalīties otrajā kārtā, sagatavojot **biznesa plānu**, kas atbilst konkursa nolikumam un Starta programmas nosacījumiem.

Biznesa plāns būs jāgatavo trīs nedēļu laikā, **no 29.novembra līdz 19.decembrim**. Ja nepieciešams, biznesa plānu palīdzēs sagatavot Bankas darbinieki.

Pēc tam notiks 2.posma vērtēšana, kurā vērtē pašus biznesa plānus.

Uzvarētāji tiks pasludināti **2014.gada 21.janvārī**.

Konkursa rezultātā jaunietis vai jauniešu grupa iesaistās Hipotēku bankas Starta programmā un dibina savu uzņēmumu. Konkursa balvas ir atbalsta instrumenti, jauniešiem uzsākot uzņēmējdarbību.

Konkursa balvas

1.Pieciem (5) pretendentiem, kuru biznesa plāni tiks atzīti par vislabākajiem, tiks piesaistīti mentori, kā arī tie saņems naudas balvu – 1000 latus savas biznesa idejas realizācijai.

Nākamajiem pieciem (5) pretendentiem arī tiks piesaistīti mentori, kā arī piešķirta naudas balva – 500 lati savas biznesa idejas realizācijai.

2.Nākamajiem 20 pretendentiem, kad tie uzsāks savu uzņēmējdarbību, tiks piesaistīts mentors – pieredzējis nozares speciālists (kas sniegs atbalstu bez atlīdzības).

Vairāk informācijas – www.hipo.lv, www.draugiem.lv/hipo un www.facebook.com/hipobanka

LAUKU ATBALSTA DIENESTS

LAD paziņojumi

Lauku atbalsta dienests (LAD) no šā gada oktobra otrās puses uzsāks platību maksājumu avansu izmaksu lauksaimniekiem.

Oktobra pēdējā nedēļā tiks uzsākti avansa maksājumi lauksaimniekiem mazāk labvēlīgo apvidu atbalstam (MLA), bet novembrī tiks uzsākti vienotā platību maksājuma un bioloģiskās lauksaimniecības atbalsta (BLA) avansu izmaksa.

LAD ir sagatavojis platību maksājumu grafiku līdz 2013. gada beigām, to var apskatīt LAD mājaslapā www.lad.gov.lv.

Saskaņā ar normatīvajos aktos noteikto atbalsta izmaksas kārtību avansa maksājumus veic par pieteikumiem, kuriem ir pabeigtas visas administratīvās un fiziskās kontroles. Līdz ar to pieteikumu administrēšanas laiku būtiski ietekmē lauksaimnieku precizitāte, deklarējot apsaimniekotās platības, un gadījumos, kad tiek konstatētas neprecizitātes, to atrisināšana.

Lēmumu par 2013.gada platību maksājumu piešķiršanu un to izmaksu LAD veiks līdz 2014.gada 30.jūnijam.

Lauku atbalsta dienests (LAD) izsludina atklāta konkursa projektu iesniegumu pieņemšanu Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai un Lauku attīstības programmas pasākumā “Meža ekonomiskās vērtības uzlabošana”.

Pasākuma mērķis ir palielināt meža ekonomisko vērtību, nodrošinot ilgtspējīgu meža apsaimniekošanu. Pasākuma ietvaros tiek atbalstīta jaunaudžu kopšana, mazvērtīgu mežaudžu nomaiņa, kā arī jaunu instrumentu un aprīkojuma iegāde, kas paredzēta jaunaudžu kopšanai un mazvērtīgu mežaudžu nomaiņai.

Šī ir minētā pasākuma 4. kārtas projektu iesniegumu pieņemšana, kas notiks no 2013.gada 28.oktobra līdz 2013. gada 26.novembrim. Kopējais publiskais finansējums šajā kārtā ir 400 000 latu.

Programmā pasākumam kopumā 2007.-2013.gadam ir pieejami vairāk nekā 9 miljoni latu. Līdz šim jau ir īstenoti 4443 projekti.

Iesniegto projektu īstenošanas laiks ir 18 mēneši no LAD lēmuma pieņemšanas par projekta iesnieguma apstiprināšanu. Projekta iesnieguma veidlapa un metodiskie norādījumi tās aizpildīšanai ir atrodami LAD mājaslapā sadaļā “ES atbalsts”.

Projektu iesniegumi jāiesniedz LAD Centrālajā aparātā Klientu apkalpošanas daļā vai LAD reģionālajās lauksaimniecības pārvaldēs.

LAD Klientu daļa tālrunis: **67095000, 67027693**

Latvijas Darba devēju konfederācija oktobrī ir atjaunojusi informatīvu materiālu esošajiem un jauniešiem komersantiem „Darba aizsardzība uzņēmumā. Palīgs jauniešiem komersantiem”.

Šis ir pēdējais 2010.gadā izdotā materiāla atjaunotais metiens. Tas bez maksas ir pieejams visiem uzņēmējiem Uzņēmumu reģistra, Nodarbinātības valsts aģentūras, Valsts ieņēmumu dienesta un Valsts darba inspekcijas reģionālajās nodaļās, biznesa inkubatoros un LDDK reģionālajās filiālēs. Materiāls pieejams arī elektroniski www.lddk.lv/da

Rokasgrāmata ietver aktualizētu un papildinātu informāciju par darba aizsardzību, tās reglamentējošiem normatīvajiem aktiem 17 uzņēmējdarbības nozarēs, kā arī par iespējamajiem darba vides riskiem, to novērtēšanu un novēršanu. Materiāls ir izdots 12 000 eksemplāros. Šis ir pēdējais atjaunotā materiāla metiens.

Gadījumos, kad tuvumā nav pieejama izplatīšanas vieta, to var pasūtīt pa pastu, nosūtot pieprasījumu uz e-pastu info@comperio.lv.

PASĀKUMU AFIŠA

19. oktobrī plkst. 13.00 Liepkalnes TN
Sausnējas pagasta pensionāru pēcpusdiena
Pieteikties līdz 14. oktobrim pie Ineses Leibomas, t. 26191640, Valijas
Leles, t. 27833520 vai Sausnējas pagasta pārvaldē, t. 64829534

19. oktobrī plkst. 19.00 Ērgļu saietā namā
dāmu deju grupu saiets „RUDENS LAPKRITĪ”
Aicinātas deju grupas no Kalsnavas, Vestienas, Cesvainas, Dzelzavas,
Inešiem, Taurenas, Kaives, Kokneses, Priekuļiem, Madonas, Mārsnēniem.
Saviesīgs vakars kopā ar Zigmundu un Elitu

25. oktobrī plkst. 18.00 SAC “Zīluku” zālē salātu recepšu pēcpusdiena
“Rudens veltes salātos”
Degustēsim pašu gatavotos salātus un dalīsimies ar saviem recepšu
noslēpumiem!

7. novembrī plkst. 16.00 Ērgļu saietā namā
latviešu gadskārtu rituāliem bagāta un muzikāla pēcpusdiena
“Mārtiņš bija bagāts vīrs!”
Laikā, kad raža novākta un rudens tiek ar ziemu, jāsvin senie gadskārtu
svētki – Mārtiņdiena, lai, kopā izdzīvojot senās tradīcijas, smeltos spēku
ziemai līdz pat jaunam pavasarim. Gaidot Mārtiņdienu, visi mīļi aicināti
pulcēties saietā namā, līdzīgi ņemot dārzā izaudzēto burkānu, kāli, rāceņi vai
kādu garšvielas zālīti, ko pievienot gaiļā zupai, kas kopīgi svētku laikā tiks
baudīta. Senos rituālos, Mārtiņdziesmās un rotaļās ievadīs Tautas mūzikas
kopas “Pulgossnieši” vadītāja Inese Maltavniece kopā ar savu kolektīvu un
Ērgļu Profesionālās vidusskolas audzēkņiem! Visi mīļi aicināti!!!

9. novembrī plkst. 15.00 Ērgļu bibliotēkā
ar Ārijas Elksnes un Jāņa Grota dzejas izrādi
“Mīlestības zimē. Arī Jānis Grots”
viesosies Sarkanu amatiercētris “Piņģerots”

11. novembrī Lāčplēša dienai veltītie pasākumi:
plkst. 17.00 lāpu gājiens no Liepkalnes centra uz Liepkalnes kapiem;
plkst. 17.00 lāpu gājiens no Ērgļu saietā nama uz Lāčplēša ordeņa
kavaliera Pētera Bērziņa atdusas vietu Sauleskalna kapos;
plkst. 18.00 Ērgļu saietā namā dokumentālā filma “Atmodas
antaloģija” (rež. A. Saulītis) par atmodas sākumu un Tautas frontes
dzimšanu;
plkst. 18.00 piemiņas brīdis Jumurdas kapsētā pie P. Ūdra atdusas
vietas.

Mazs apstāšanās brīdis ar sveicīšu gaismiņām, ar īsu vēsturisku
atstāstu pieminēsim Lāčplēša kara ordeņa kavalierus un karavīrus,
kuri savas dzīvības atdevuši par mūsu valsts brīvību.

plkst. 18:30 atceres brīdis Sausnējas kapos

15. novembrī plkst. 19:00 Sausnējas saietā zālē “Līdumos”
Latvijas Republikas proklamēšanas 95. gadadienai veltīts svinīgs
pasākums
“Mēs savā Latvijā, mēs savā novadā, mēs savā pagastā!”

16. novembrī plkst. 14.00 Jumurdas pagasta Saiea ēkā
uz JUBILEJAS PASĀKUMU „95 + PIECI”
ielūdz Jumurdas sieviešu vokālais ansamblis
- Godināsim Latvijas Republikas proklamēšanas 95. gadadienu;
- Jumurdas sieviešu vokālā ansambļa 5 gados krātās un dziedātās
sirdsdziesmas, viesosies dziedošie draugi no Taurupes!
- Līdzī jāņem priecīgs garastāvoklis, tuvākais kaimiņš un stipras plaukstas
aplaušiem!

16. novembrī plkst. 19.00 Ērgļu saietā namā
Latvijas Republikas proklamēšanas 95. gadadienai veltīts pasākums
„Spārni mūs ceļ, nes un tura”

Uzvedums pēc Māras Zālītes mūzikla „Priekules Ikars” motīviem;
plkst. 21.00 svētku ballē viesojas grupa „BUČČA” un Emīls Mangulis ar
programmu „Dinamīts”

29. novembrī plkst. 19.00 Ērgļu saietā namā
muzikāls projekts „Vakarīgas uz sešiem”

Brāļi Auzāni kopā ar četrām fantastiskām Latvijas mūziķēm apvienojušies
jaunā muzikālā projektā. Koncerta lielāko daļu veido Ata Auzāna pēdējo 20
gadu laikā radītās dziesmas. Katra no tām saistās ar kādām atmiņām, katrai
dziesmai ir savs stāsts, bet kopējais ir un paliek - mīlestība...

Pavadošo mūziku sastāvs, kurā spēlē tikai meitenes: Lauma Kazaka -
basģitāra, Nelli Bubujanca - sitamie instrumenti, Inga Meijere - saksofons,
flauta, vijole, Antra Lante - ģitāra. Šis sievišķības, muzikalitātes un
profesionālītātes salikums rada koncerta īpašo noskaņu un raksturu, kurā stāstām
par cilvēka esamības pamatu - mīlestību.

Ieejas maksa - 3.00, 4.00 un 5.00 Ls

30. novembrī plkst. 18.00 Ērgļu saietā namā
viesosies Ukrainas cirks

Aicinājums piedalīties un veidot
foto izstādi „KAS ESI TU, LATVIJA?!”

Mērķis: Apzināt un apkopot vienuviet dažādas atbildes uz izstādes temata
jautājumu, paspilgtinot to ar uzskates materiālu - fotogrāfiju.

Kā? Fotogrāfija ar parakstu- atbildi uz šo vienkāršo jautājumu un norādi par
autoru jāiesniedz Jumurdas pagasta kultūras pasākumu organizatorei sev
ērtākā veidā- personīgi, pa pastu, ar uzticamības personas starpniecību...

Kur? Jumurdas pagasta saietā ēkā.

Kad? Līdz 14. novembrim.

Balva - skatītāju simpātija tiks noteikta 16. novembrī - pasākuma "95+
PIECI" noslēgumā.

Ierobežojumu nav ne izmērā, ne skaitā.

Cik ilgi? Izstāde būs apskatāma Jumurdas pagasta saietā ēkā līdz
decembrim.

Izstādes eksponāti pēc autoru pieprasījuma tiks nodoti pēc piederības.

Apsveicam!

Apsveicam ērgļeniešus,
sausnējiešus un jumurdiešus
nozīmīgās dzīves jubilejās!

Gaida Millere
Antis Jēkabsons
Imants Ļaudaks
Vija Kalniņa
Velta Pupause
Ruta Grīnberga
Inta Liepiņa
Ausma Skabarga
Leons Grunts
Augusts Šmits
Kārlis Šteiners

Apsveicam!

VIJU OZOLU un ĢIRTU
BĀRBALU
ar meitas EMĪLIJAS BĀRBALES
piedzimšanu!

PAZIŅOJUMS

fizioterapija

prakse

2013. gada 23. oktobrī
un 6. novembrī Ērgļos
slimnīcas telpās būs
pieejamas fizioterapeita
konsultācijas, ko sniedz
SIA „Laba prakse” fizioterapeite Kristīne
Čačka. Tuvāka informācija un pieteikšanās
pie ģimenes ārstiem.

Krustvārdu mīkla

Horizontāli: 1. Ķīmiskā elementa
vissīkākā daļiņa. 6. Tēls R. Blaumaņa
novelē “Nāves ēnā”. 9. Miegam līdzīgs
dziļš bezsamaņas stāvoklis. 10. Spāņu
tautas pāru deja. 11. Šilkas satekupe
Amūras baseinā. 13. Vidēji liels ūdens
putns. 14. Grieķu alfabēta burts. 15.
Pagasta centrs Pārgaujas novadā. 17.
Dumbrvīstīpu dzimtas putns. 21.
Nacionālā teātra aktieris (1895.-1973.).
23. Bezķāju ķirzaka ar čūskveida
ķermeni. 24. Zodiaka zvaigznājs. 25.
Garīgā un laicīgā valdnieka tituls dažās
musulmaņu zemēs. 26. Latviešu
skeletonisti, brāļi. 30. Tibetas vērsis. 31.
Izraēlas vienpalātas parlaments. 32.
Uguns dievs vēdu mitoloģijā. 35. Ēkas
stūra savienojums guļbūves konstrukcijā.
37. Nicinājums un izsmieklis. 40. Tēls
R. Blaumaņa komēdijā „No saldenās
pudeles”. 42. Dienvidamerikas Strauss.
43. Pūču dzimtas putns. 44. Priekšmets
kāda darba, darbības veikšanai. 45.
Ovālas formas metāla pūšaminstruments.
46. Posms ādā procesā. 47. Balto mālu
šķirne.

Vertikāli. 1. Gredzenveida koraļļu sala ar seklu lagūnu vidū. 2. Koka pūšamais mūzikas instruments. 3. Latviešu
rakstnieks, pasakas „Kaķīšu dzimnāvas” autors. 4. Zvejas tīkla daļa. 5. Sporaugs. 6. Senegālas galvaspilsēta. 7. Dziļa
apmierinātības un prieka izjūta. 8. Pagasta centrs Aknīstes novadā. 12. Baznīcas rokasgrāmata. 16. Donavas lielākā
pieteka. 18. A. Kairišas kinoloma filmā „Pūt, vējiņi”. 19. Puslodes formas abažūrs griestu lampām. 20. Akūts asinsrites
traucējums galvas vai muguras smadzenēs. 22. Spēka un gribas pieplūdums. 24. Lielā asinsrites loka galvenā artērija.
27. Iesaiņotu mantu sains. 28. Neliela saldūdens zivs. 29. Dreģes loma kinokomēdijā „Vella kalpi”. 33. Latviešu
bobslejists (1958.), olimpiskais čempions (1988.) 34. Spāņu izcelsmes franču gleznotājs (1881.-1973.). 35. Tilpuma
mērvienība angļu mēru sistēmā. 36. Rupjšķokvilnas vai linu audums. 38. Sens lociņa stīgu mūzikas instruments.
39. Sermuļu dzimtas dzīvnieks. 40. Kuģa pavārs. 41. Meža augšanas apstākļu tips.

Sastādīja A. Gailis

„Ērgļu Novada Ziņu” izdevumā Nr. 9 (82) ievietotās krustvārdu mīklas atrisinājums

Horizontāli: 1. Kokari 4. Nagans. 10. Krauklis 11. Doniceti.
13. Līne. 14. Miranda. 15. Tiks. 18. Stēla. 19. ANO. 20. Harta.
23. Garbo. 24. Glūda. 28. Tatri. 29. Kaa. 30. Grīns. 35. Auls. 36.
Kremlis. 37. Aiza. 40. Adelaida. 41. Pitagors. 42. Adamss.
43. Meiers.

Vertikāli. 1. Kokile. 2. Larnete. 3. Roks. 5. Atis. 6. Ametists.
7. Stīksa. 8. Tinis. 9. Rondo. 12. Panno. 16. Altairs. 17. Banders.
21. Abe. 22. Īle. 25. Madliena. 26. Kalme. 27. Antilope. 31.
Tabaka. 32. Arada. 33. Zivis. 34. Rapsis. 38. Bahs. 39. Kaze.

Pieminam mirušos

AINARS SALENIEKS
miris 49. mūža gadā;

ANNA LINKUMA
mirusi 97. mūža gadā.

IZDEVĒJS – ĒRĢĻU NOVADA DOME

Adrese: Rīgas iela 10, Ērgļi, Ērgļu pag., Ērgļu nov., LV-4840, tālr. 64871231

E-pasts: info@ergli.lv. Materiālus apkopoja: I. Daugiallo.

Iespiests: SIA “ERANTE”, Madonā, Saiea laukumā 2. Datorsalikums. Ofsetspiedums. Metiens 550 eksemplāri.
Par rakstu saturu, stilu un sniegtās informācijas precizitāti atbild autors.